

**UTRIP OBČINE
LUKOVICA**

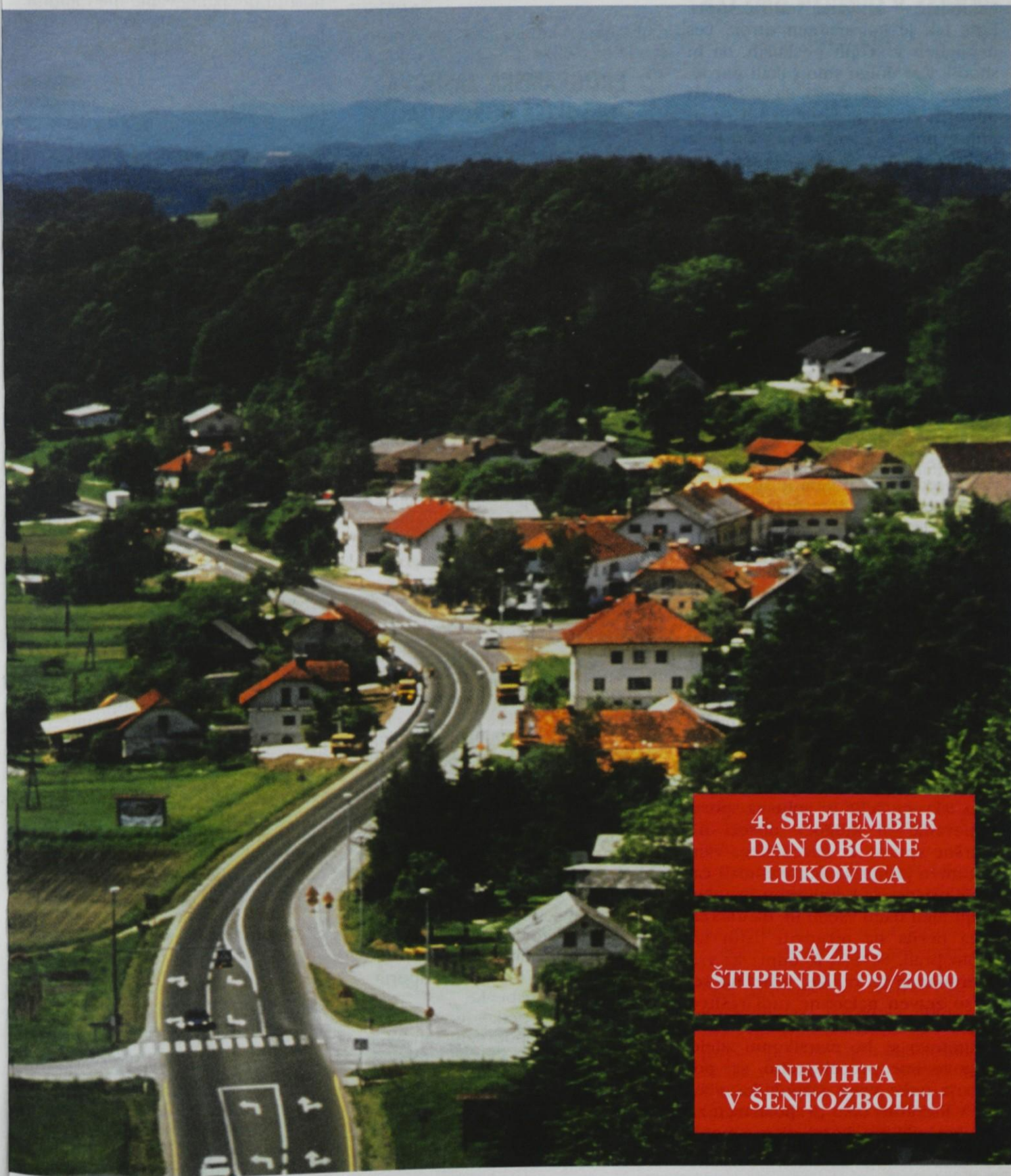


Rokovnjač

**INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS**



*Letnik 1 - št. 1
september (kimovec) 1999
IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1400 izvodov.*



**4. SEPTEMBER
DAN OBČINE
LUKOVICA**

**RAZPIS
ŠTIPENDIJ 99/2000**

**NEVIHTA
V ŠENTOŽBOLTU**

ŠPOŠTOVANE BRALKE IN BRALCI

Vsak dan se rodi kar nekaj otrok in vsakemu ob rojstvu posredujemo lepe želje. Starši in morda še kakšen sorodnik, včasih tudi prijatelj, skrbi-jo, da se te želje uresničujejo. Ven- dar si ga lasti le ožje sorodstvo. Nam občankam in občanom občine Lukovice se je danes rodil časopis. Prav tak je kot majhen otrok, ves nebogljjen v svojih poskusih, da bi shodil. Kar dolgo smo čakali porodničarje (občinski svet), da so rojstvo odobrili. Sedaj je končno tu! Pa ni njihov niti moj, ampak vaš, kot je le lahko. Čaka vas, da ga boste nahranili z informacijami, članki in prispevki iz vašega in našega življenja. Z veseljem bo sprejemal vse zapise o življenju naših vasi, delovanju društev, farnih zanimivostih, pa o tem, kako skrbi za nas naša občina in kako mi skrbimo za tiste, ki so po- moči potrebni. Skoraj vse mu boste lahko zaupali, tudi to, kdaj in kako se nameravate zabavati in veseliti. Skriti pisatelji in pesniki bodo v njem dobili svoj prostor. Ta naš malček vas bo vabil na srečanja in kulturne prireditve, ter poslušal vaše predloge, kaj nam je storiti, da bo življenje v Črnem grabnu lepše in polnejše. Vendar se moramo zave- dati, da ta malček ne bo shodil, če mu ne bomo pomagali vsi, saj smo vsi odgovorni zanj kot so odgovorni starši za svojega otroka. Naj bo nje- gova vsebina podoba našega kraja. Morda nas bo tudi poučil o kakšni stvari, saj ne bo hotel objavljati nepreverjene informacije, pa tudi o morebitnih sporih med sosedi ne bo hotel nič slišati, saj je znano, da tako pisanje spore le pogloblja in ne reši prav ničesar. Naš časopisek ve, da brez iskrene želje in volje za spora- zumevanje ni mogoče doseči ni- kakršne sprave. Iz navedenega vam je gotovo jasno, da želi naš mali ča- sopis prispevati k boljšemu razume- vanju med nami vsemi in, da umaza- nega perila na njegovih listih ne bomo prali. Seveda je odprt za vse dobronamerne kritike, posebno še, če so zraven nakazane tudi rešitve za problem, ki ga obravnavajo. Sko- raj gotovo se bo marsikomu zdelo njegovo ime precej grobo, saj po- nazarja neke vrste razbojnika, ven- dar v literaturi tako prepoznaven za naš kraj, da ga skoraj nismo mogli

odkloniti. Pa z imeni je že tako: tudi če nam na začetku zveni grobo, bo njegova vsebina pomagala, da ga bomo sprejeli, z njim zaživel in čez čas s ponosom povedali, da je to naš ROKOVNJAČ. Drage bralke in bralci, poskrbite kot pravi starši, da naš mladi ROKOVNJAČ ne bo nikoli osamljen in lačen.

urednik

PROGRAMSKA ZASNOVA ČASOPISA ROKOVNJAČ

Svet občine Lukovica je na svoji redni seji sprejel sklep o programski zasnovi časopisa Rokovnjač.

V glasilu Rokovnjač uredništvo, občinska uprava, dopisniki in občani objavljajo:

- informacije o delu občinskega sveta Občine Lukovica in odborov v obliki predlogov in sprejetih skle- pov, pobude, mnenja in vprašanja svetnikov, ter odgovore nanje s stra- ni občinske uprave

- informacije o delu občinske up- rave

- informacije iz krajevnih skupno- sti

- vesti iz strankarskega življenja

- vesti o dogajanju v sosednjih kra- jih

- članke, ki oživljajo tradicionalne slovenske etnografske in druge vred- note

- članke iz področja dela društev, klubov in združenj iz različnih po- dročij

- članke s komentarji o dogajanjih in rezultatih poslovanja na področju gospodarstva in družbenih dejavnos- ti

- članke o srečanjih z zanimivimi občani ali ljudmi, ki so z občino kako drugače povezani

- informacije z okroglih miz, ti- skovnih konferenc, različnih obiskih v občini in podobno

- informacije in članke, ki prispe- vajo k večji prometni varnosti

- članke s področja varstva okolja

- informacije s področja izumi- teljstva, inovatorstva, ekologije ter varčevanja z energijo

- informacije s področja športa

- literarne prispevke

- prispevke pedagogov in učen- cev osnovne in podružničnih šol

- prispevke o življenju mladih v občini

- predstavitev zanimivih družin (rejništvo, kmetijstvo, obrt, glasba, šport itn.)

- o rojstvih, porokah, na novo priseljenih in umrlih

- reklamno propagandna obve- stila

Uredništvo ne bo objavljalo:

- člankov, ki so namenjeni žalje- nju, blatenju, obrekovanju in poni- ževanju oseb ali skupin ljudi

- člankov, ki podpihujejo nestrp- nost in nerazumevanje med ljudi

- člankov, ki zadevajo spore dveh ljudi in se ne nanašajo na širšo skup- nost

Sprejet je bil tudi sledeči cenik oglasov

CENE OGLASOV:

komercialno propagandni oglasi

VELIKOST OGLASA	CENA OGLASA
1/1 stran	60.000,00 SIT
1/2 strani	30.000,00 SIT
1/4 strani	15.000,00 SIT
1/8 strani	7.500,00 SIT
1 cm/stolpec	1.000,00 SIT

Ob prazniku Občine Lukovica čestitamo vsem prebivalcem z željo, da bi s pisano, pa tudi govor- jeno besedo prispevali k sožitju, boljšemu medsebojnemu razume- vanju in s tem tudi k napredku naše občine.

uredniški odbor

Ob zaključevanju redakcije prve številke Rokovnjača ugotavljam, da so prispevki iz življenja vasi, kmetovanja in gospodarstva pov- sem izostali, zato prosim, da nam s svojim pisanjem zapolnite to vrzel. Prav tako želimo zvedeti čimveč o socialni problematiki, problemih v krajevnih skupnostih, infrastruk- turnih težavah in ekoloških pro- blemih. Želimo pridobiti čimveč dopisnikov, ki bodo v okvirih pro- gramske zasnove časopisa s svoji- mi prispevki bogatili njegove stra- ni. Želimo si tudi več sodelovanja gospodarskih subjektov v obliki oglasov in propagandnih sporočil. Združimo moči za boljšo prihod- nost.

urednik

Uredniški odbor: Člani: Maja Smrkolj, Marta Drčar, Monika Mohar, Joško Jakopič, Vinko Jeras, Iztok Obreza, Ivica Ogorevc - lektorica, Božo Stupica - tehnični urednik, Vili Golob - glavni odgovorni urednik. Rokovnjač izhaja v nakladi 1400 izvodov, prejemajo ga vsa gospodinjstva na dom.

SPOŠTOVANI OBČANI!

Odprimo vrata na stečaj ter pozdravimo gospoda s prijaznim pozdravom. Gost, ki je danes prvič na obisku pred dnevom občinskega praznika, ki ga občina Lukovica praznuje na čast našega rojaka pesnika in pisatelja Janka Kersnika. Gost, ki je pred nami je mladenič želi biti prijazen ne usiljiv. Posređoval bo novice iz naših krajev od Trojan do Prevoj. Poslušal bo tegobe in težave, veselje in zadovoljstvo. Vaše predloge in nasvete bo posređoval tistim, ki jih bodo lahko uresničili. Obiskoval bo vsa društva, krajevne skupnosti, vsa registrirana podjetja, domove ostarelih, v katerih so naši rojaki, šole in župnišča, trgovine, skratka povsod naj bi bil opazen in prisoten. Gost bo lepo oblikovan, kot se za mladeniča spodobi. Naj nas nagovori z lepimi slovenskimi besedami, predvsem pa naj bo resnicoljuben, pošten in kritičen do nepravilnosti. Prisluhnil bo starim kot mladim, gospodarjem, gospodinjam, kmetom, delavcem, učiteljem in učencem, župnikom, skratka vsem krajanom. Počaščen bo, če ga občinska uprava sproti obvešča o svojem delu občinskega sveta, komisij in delu odborov. O investicijah, ki jih izvajajo gradbeni odbori, o tegobah in uspehih režijskega obrata. Prikazal nam bo naše kulturne zgodovinske objekte, vesel bo če bo lahko poročal o naših skupnih uspehih v kulturnem življenju, gospodarskih dosežkih, o naši viziji prihodnosti, prav tako bo poročal o naših spodrslijah. Dragi občani, če smo s prvim obiskom gosta zadovoljni, se z njim odkrito pogovorimo in nasmejemo morda glede na posamezna stališča, posređujemo svoja mnenja in gost nas bo s pozornostjo spremljal; potem si želimo, da bi nas še kdaj obiskal in bi bil celo naš prijatelj. Dobrim prijateljem pa zaupamo, si želimo z njimi druženja. To si želim tudi jaz; da bi bilo več prijateljstva, poštenosti, zaupanja med nami, ter da bi se veselili skupnih uspehov in napredka v našem kraju. Gostu, kot ste že opazili, je ime »Rokovnjač«. Naj bo res prijazen. Rokovnjač naj bo pisatelj nas vseh, ki ga bomo z veseljem pričakovali, da bi se z njim seznanjili in obveščali; morda bo tudi nam kdaj kaj prodal ali celo kupil.

Uredniškemu odboru želimo srečno in uspešno pot v prvi in vseh nadaljnjih številkah ter obilo dopisnih članov.

Župan Anastazij Živko Burja



REŽIJSKI OBRAT

Režijski obrat kot notranje-organizacijska enota občinske uprave deluje že četrto leto. Z njegovim ustanavljanjem smo začeli zaradi lažjega reševanja komunalnih problemov oziroma hitrejšega, predvsem pa cenejšega odpravljanja težav, ki so reden spremljevalec vsakodnevnega življenja.

Režijski obrat je bil ustanovljen konec leta 1995 z odlokom. Le-ta določa vprašanja povezana s statusom, delovnim področjem ter pooblastili režijskega obrata. Njegovo delovanje je zelo široko, opravlja pa predvsem naloge iz svoje pristojnosti na področju čiščenja in urejanja javnih površin, upravljanja in vzdrževanja javnih poti in avtobusnih postajališč, urejanja zimske službe, plakatiranje, obešanje transparentov in zastav, okrasitve naselij ter druge naloge po navodilih Oddelka za komunalo.

Za normalno opravljanje vseh naštetih nalog je bilo potrebno nabaviti najnujnejšo opremo, kot npr. traktor s snežnim plugom, rovokopač in transportno vozilo. Danes njegovo delo poteka nemoteno zaradi dobre organiziranosti in primerne mehanizacije. Poleg rednega vsakdanjega dela je obrat tudi v stalni pripravljenosti za primer naravnih nesreč, ko je potrebno čimprej normalizirati življenjske razmere na območju občine. Tako je bil pomen režijskega obrata izpostavljen v času lanskega jesenskega neurja, ko je vodna ujma zajela celotno območje občine, prav tako pa tudi pretekli mesec, ko je neurje kar dvakrat prizadelo zgornji del doline Črnega grabna. Tedaj se je zaradi obilnih padavin kritično dvignila gladina potoka Radomlja in njenih hudourniških pritokov. Poleg poplavljenih objektov in kmetijskih zemljišč se je sprožilo več zemeljskih plazov, poškodovane so bile nekatere občinske ceste in mostovi. Za nujno odpravo posledic in čimprejšnjo normalizacijo razmer je bilo delo režijskega obrata nadvse pomembno, saj so njegovi delavci s pomočjo zunanjih izvajalcev sanirali najbolj prizadeta območja.

Vloga režijskega obrata se bistveno poveča tudi v zimskem času, še posebej, če je narava radodarna s snežnimi padavinami. Za očiščene ceste in njihovo prevoznost so poleg komunalnega podjetja in kooperantov zaslužni tudi delavci režijskega obrata, ki vse leto skrbijo za prevoznost občinskih cest.

Iz predstavitve dela režijskega obrata je torej razvidno, da je njegov obstoj upravičen in nujen za nemoteno delovanje občine. Rezultate njegovega dela lahko opazi vsak občan, saj so lepo vidni na terenu.

Oddetek za komunalo

KAJ SMO NAREDILI V ZADNJIH MESECIH

Iz dela občinske uprave

Tudi v poletnih mesecih, ki sicer veljajo za čas dopustov, se vsa tekoča dela občinske uprave odvijajo z nezmanjšano zagnanostjo. Pred vrati je 2. občinski praznik, ki ga bomo obeležili 3. in 4. septembra, razpisana so posojila iz naslova kmetijstva in razvoja obrti, podjetništva in turizma v občini Lukovica. Pripravljamo se tudi na spremembo glede pravne subjektivitete naših osmih krajevnih skupnosti; ker je Občinski svet 15. julija letos sprejel sklep, da krajevne skupnosti ne bodo več pravne osebe, to pomeni velik zalogaj za občinsko upravo in statutarno pravno komisijo, ki morata na novo uskladiti statut občine s to spremembo. Seveda to tudi v praksi pomeni več dela in odgovornosti za lokalno skupnost glede vseh zadev, ki so jih doslej samostojno opravljale same krajevne skupnosti. Ta sprememba bo začela veljati s sprejetjem spremembe statuta Občine Lukovica. Tudi na komunalnem področju nalogam ni videti konca: v tem trenutku poteka izgradnja vodovoda v Čepljah in v Dupeljnah, odpravljamo posledice neurja lanskega in letošnjega leta, rekonstruirali smo lokalni cesti v naselju Lukovica (Mačkova cesta) in v vasi Krajno Brdo, asphaltirali smo parkirišče pri osnovni šoli na Brdu, končali sanacijo hudournika Čudava v Rafolčah in obnovo stavbe KS Prevoje v Šentvidu.

Pripravljamo tehnično dokumentacijo za izgradnjo otroškega vrtca na Prevojah in obnavljamo grad Brdo. Na področju prometne varnosti pospešeno postavljamo prometno signalizacijo, glede odprave t.i. črnih točk na magistralni cesti G I 10 pa je v zadnji fazi izgradnja hodnika za pešce in avtobusna postaja v Trnjavi, pripravlja pa se izgradnja hodnika za pešce v Blagovici ter Kompoljah in Krašnji. Tako je nekaj sklepov občinskega sveta glede ureditve varnosti na tej cesti že realiziranih.

Tudi delovna telesa Občinskega sveta, ki kot posvetovalni organi Svetu pomagajo s svojimi stališči pri odločanju, so v zadnjem mesecu opravila precejšen del nalog. Ker se sestajajo le na podlagi zahteve Sveta oziroma po potrebi glede na tekočo problematiko, mora občinska uprava za obravnavanje zadev na posameznem odboru oz. komisiji pripraviti vse gradivo in pravno podlago za odločanje. Tako smo v preteklem mesecu sklicali:

- Odbor za finance (potrdil je predlog proračuna za letošnje leto).

- Odbor za družbene in društvene dejavnosti (predlagal je besedilo novega pravilnika o štipendiranju, na podlagi katerega bodo v septembru razpisane štipendije za prihajajoče šolsko leto. Odbor pripravlja tudi praznovanje občinskega praznika (4. september); kljub temu, da letos ne bodo podeljena občinska priznanja, saj se le-ta podelijo vsaki dve leti, je priprav veliko).

- Odbor za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem (obravnaval je vse vloge prosilcev za pridobitev posojil iz naslova kmetijstva ter obrti, podjetništva in turizma in predlagal višino odobrenih sredstev posameznim prosilcem. V postopku je zdaj že ponovni razpis za obe vrsti posojil, ki velja do porabe vseh razpisanih sredstev). Se vedno imate torej čas, da oddate svojo vlogo, pogoji razpisov so bili objavljeni v 5. številki nekdanjega skupnega glasila Slamnik!



Sanacija plazu Markovšek.

- Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje (pripravil je osnove za sprejem Odloka o občinskih cestah, proučil poročilo o poslovanju Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale p.o. za leto 1998 ter skušal rešiti dolgoletni problem javne poti in vodovoda v Čep-ljah oz. na Znojilah).

Kar pestra paleta nalog, kajne? Ob tem si znova in znova zastavljamo vprašanje: smo naredili dovolj? Je dobro narejeno? Kaj bi lahko naredili bolje? Prav dobro vemo, da si enaka vprašanja postavljajo tudi naši občani. Nekateri pogosteje, drugi le takrat, ko nas potrebujejo. Kljub temu, da je naša »ponovno oživiljena« občina stara komaj pet let, upamo trditi, da smo ob vseh začetnih težavah naredili veliko, zlasti v primerjavi z nekdanjo skupno domžalsko občino.

Želimo Vašo podporo, občani; želimo, da verjamete v naše skupno delo, ki je namenjeno Vam, nam in našim zanamcem.

Mojca S.



Komisija za ocenjevanje škode po neurju.



Rekonstrukcija Mačkove ceste.

Na podlagi 10. člen Pravilnika o štipendiranju (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/99) Občina Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1999/2000

1. člen

Razpišeta se 2 štipendiji za šolsko leto 1999/2000, in sicer ena za dijaka in ena za študij na fakulteti.

2. člen

Prosilci morajo prijavi na razpis priložiti:

a) dokazilo o vpisu v tekoči letnik šole oziroma fakultete;

b) dokazilo o učnem uspehu zadnjega letnika predhodnega izobraževanja;

c) potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije;

d) potrdilo upravnega organa (dokazilo) o stalnem prebivališču v Občini Lukovica;

e) življenjepis;

f) dokazilo o dohodkih oziroma prejemkih na družinskega člana za preteklo leto:

- odločbe davčnega urada o odmeri dohodnine družinskih članov kandidatove družine,

- odločbe o odmeri davka iz dejavnosti,

- potrdilo delodajalca o bruto plači za obdobje zadnjih treh mesecev za starše, ki v preteklem letu niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev,

- potrdilo izplačevalca dohodkov oz. prejemkov za družinske člane, ki niso zavezanci za plačilo dohodnine v RS,

- potrdila o letnih zneskih preživnin,

- potrdilo izplačevalca o izplačanih bruto pokojninah in nadomestilih v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,

- dokazilo o statusu za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov (dijak, študent, iskalec zaposlitve, brezposeln - aktiven iskalec zaposlitve, drugo) - upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,

- potrdilo dvačnega urada o premoženjskem stanju vseh družinskih članov - gospodinjski listi - upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,

g) izjava kandidata, da ne prejema drugih prihodkov iz naslova štipendij in drugih pomoči.

Nepopolne vloge se ne upoštevajo. Naknadno prosilec lahko prinese le odločbe o dohodnini ali odločbe o odmeri davka iz dejavnosti za preteklo leto, ki jih upravni organi do razpisanega roka za oddajo vlog za podelitev štipendij še niso izdali.

3. člen

Prosilci vložijo prijavo na razpis skupaj z zahtevano dokumentacijo do vključno 10. oktobra 1999 na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, z oznako »štipendije za šolsko leto 1999/2000«.

4. člen

Prosilci bodo o izbiri kandidatov za štipendije pisno obveščeni v roku 15 dni po izbiri.

ŽUPAN

Anastazij Živko Burja, l.r.

POLETNA NEVIHTA V ŠENTOŽBOLTU - fotoreportaža

Če je bilo vaščanom Šentožbolta doslej ob vseh večjih vremenskih nevščenostih in močnih nalivih precej prizanešeno v primerjavi z ostalimi deli Črnega grabna, pa je bilo v petek, 16. julija, povsem drugače. Pozno popoldne se je namreč nad Šentožboltom in Podmiljem utrgal oblak, ki je povzročil mnogo preglastic številnim družinam in tisočem potnikov, ki so zaradi sproženih plazov celo do 6 ur čakali na ponovno odprtje magistralne ceste - še posebej obremenjene zaradi konca tedna.

Malo pred 18. uro je začelo nad Prvinami, Bršlenovico, Šentožboltom in Učakom močno deževati, kar je povzročilo, da se je gladina Radomlje dvignila že ob njenem izviru. Potok je začel poplavljeni in skozi Šentožbolt je drl kar po vaški cesti, saj se je pod mostovi zagostilo vejevje in ostali material, ki ga je s seboj prinašala pobesnena voda. Ob tem je bilo ogroženih kar nekaj stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij. Posledice razbesnelega vremena pa še danes niso povsem odpravljene.

(M.S., foto: Metka Zajc in V. Pirnat)



Tako je bilo pri Smrkolju...



med hišami...



...in tako na cesti

80 LET ČEBELARSKEGA DRUŠTVA LUKOVICA

V gostilni pri Slaparju v Lukovici se je 9. marca 1919 zbralo kar šestdeset čebelarjev in njihovih prijateljev na ustanovnem občnem zboru čebelarške podružnice za Brdski sodni okraj. V podružnico se jih je vključilo kar enainštirideset, od tega osemnajst iz Lukovice, devet iz Doba, pet iz Dola, štiri iz Domžal, iz Radomelj trije in dva iz Moravč. Izvolili so odbor. Janko Rahne, notar na Brdu, je bil predsednik, njegov namestnik Martin Urbanija posestnik na Rovah. Tajnik in blagajnik Ivam Šmajdek je bil učitelj v Krtini, od koder je bil tudi njegov namestnik kovač Matija Pirnat. Ivan Sokolič, trgovec iz Zaloga, in Franc Kepic, posestnik iz Ihana, pa sta bila odbornika. Še isto leto 25. maja so organizirali izobraževalni tečaj. Izobraževanje čebelarjev se potem nadaljuje skoraj vsako leto, razen med drugo svetovno vojno. 1921. leta se prvič začnejo pogovarjati o premičnih panjih. Prispevajo tudi 300 kron za gradnjo čebelarskega doma, ki naj bi ga gradilo čebelarsko društvo v Ljubljani. Leta 1923 priporočijo

svojim članom uporabo Žnidaršičevih panjev. Nabavijo stiskalnico. Naslednje leto se ustanovi Čebelarska zadruga Slovenije, kamor se vključijo tudi čebelarji brdske podružnice. 1927. leta je postal predsednik Ivan Sokolič. V letih njegovega predsednikovanja se pojavljajo vse pogostejše bolezni pri čebelah, zaradi česar je tudi več strokovnih predavanj, kakor tudi v času predsednika Ivana Pirnata, ki je za eno leto prekinil Sokoličovo predsednikovanje. Vse več so vozili čebele na pašo. Med drugo vojno je bilo delovanje društva prekinjeno. Kralj - Serša France pa je bil prvi povojni predsednik, za njim pa je vodenje društva prevzel 1954. leta Franc Urbanija, ki je s tajnikom Rudolfom Gostičem in Francem Omahnom uspešno krmaril na čelu društva celih 26 let. Za njim so še Marjan Kotnik, Anton Kos in Albin Zajc, ki je tudi sedanjí predsednik, vodili društvo. Veliko težav so prebrodili naši čebelarji na tej dolgi osemdesetletni poti. Njihov boj za zdravje čebel in s tem tudi za naše zdravje zasluži našo zahvalo. Ob visokem jubileju pa seveda iskrene čestitke in želje, da bi njihovo delo našlo še dosti posnomovalcev.



80 let



Govornik je bil podžupan Janez Hrovat

OSMIČ SMO POZDRAVILI NAŠO SAMOSTOJNO DOMOVINO SLOVENIJO

Letošnja proslava ob dnevu državnosti občine Lukovica je bila v Gradišču pri Lukovici. Proslavo je okronala naša novo ustanovljena občinska pihalna godba Lukovica, ostali kulturni del pa so pripravili otroci Osnovne šole Janko Kersnik Brdo, podružnične šole Krašnja, podružnične šole Blagovica ter moški pevski zbor Lipa s Trojan.

Gospod župan Anastazij Živko Burja je v svojem pozdravnem nagovoru poudaril pomen zgodovine majhnega slovenskega naroda po obsegu, a velikega po duhu. Desetdnevna vojna za Slovenijo je bila dramatična in jezljiva kot vsaka vojna. Rojevala se je država Slovenija, zato upamo s Cankarjevimi besedami: »Nobena solza ni bila potočena zaman in nobena kaplja krvi prelita zastonj!« Iz teh kapelj raste demokratična in samostojna Slovenija za enakopravno vključitev v krog evropskih držav.

Dan slovenske državnosti sovpada s koncem šolskega leta, v katerem so naši otroci vsak po svojih močeh polnili z znanjem svoje glavičice in ni jim lahko ob današnjih zahtevah. Prav od njih in njihovega znanja pa je odvisna naša prihodnost in ni narobe, če ob tej priliki naštejemo najboljše med najboljšimi.

Najboljši učenci šole v šolskem letu 1998/1999.

Razredna stopnja Brdo

- 1.a Ana Meden
- 1.b Matej Križnar
- 2.a Simon Cerar
- 2.b Barbara Bernot

- 3.a Tajda Štrukelj
- 3.b Monika Češnjevar
- 4.a Tjaša Urankar
- 4.b Petra Zajc
- 5.a Urška Rupar
- 5.b Natalija Razpotnik
- 5.c Vesna Pevec
- 6.a Senta Avbelj
- 6.b Gašper Cerar
- 6.c Luka Maselj
- 7.a Lenart Capuder
- 7.b Metod Celestina
- 7.c Andreja Keržan
- 8.a Mitja Šavorn
- 8.b Sašo Avbelj
- 8.c Miha Dolinšek

Podružnična šola Krašnja

- 1.c Judita Urankar
- 2.c Anka Cerar
- 3.c Valerija Grilj
- 4.c Alenka Budnar

Podružnična šola Blagovica

- 1.d Lea Smrkolj
- 2.d Luka Koletnik
- 3.d Dejan Resnik
- 4.d Simona Burkeljca

Na dan državnosti je tudi kresni večer, ko dnevi dosežejo svoj vrh, ko zazori vroče poletje, ko se ob kresovih oživljajo običaji, povezani s tolikšnimi sporočili in željami. Poklonili smo se samostojnosti naše države, ki je bila za naše prednike samo utopija. Prižgali smo ji kres s tisoč isker in združili ob njem svoje dobre misli.

Katarina Cerar

OBVESTILO

Občina Lukovica obvešča starše - občane Občine Lukovica, da sprejema vloge za enkratno pomoč novorojencem, rojenih v letu 1999.

Pravico do enkratne pomoči imajo družine s stalnim bivališčem v Občini Lukovica (oba starša in novorojenec).

Enkratna pomoč za vsakega novorojenca znaša neto 100.000,00 SIT.

Upravičenci morajo k vlogi priložiti:

a) fotokopijo rojstnega lista novorojenca;

b) potdilo upravnega organa o stalnem prebivališču v Občini Lukovica (starši in novorojenec);

c) ime in priimek vlagatelja,

d) fotokopija davčne številke vlagatelja;

e) fotokopija žiro računa ali fotokopija tekočega računa s številko banke, kjer ima vlagatelj odprt tekoči račun (napisana je na čeku).

Sredstva se izplačujejo enkrat mesečno za vse polne vloge, oddane v predhodnem mesecu.

Na podlagi 15. člena Zakona o dohodnini se od solidarnostnih pomoči (izplačilo v denarju, bonih ali v naravi) odvede davek od osebnih prejemkov.

Starše, ki so vložili vlogo še pred tem obvestilom, pa le-ta ni popolna, prosimo za dopolnitev.

Upravičenci vloge oddajo na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica.

ŽUPAN

Anastazij Živko Burja, l.r.



Podelitev priznanj

KDAJ BANKA V LUKOVICI

Občina Lukovica kljub prizadevanjem občinske uprave z županom Živkom Anastazijem Burjo na čelu, od svoje ustanovitve pa do danes še ni uspela vzpostaviti poslovne bančne enote na svojem območju za opravljanje osnovnih bančnih storitev.

V zvezi z omenjeno problematiko smo se pogovarjali z gospodom Vinkom Pirnatom, direktorjem občinske uprave Občine Lukovica.

Kot nam je povedal, so prvotni pogovori okrog vzpostavitve poslovne bančne enote stekli že daljnega leta 1995, in sicer z Ljubljansko banko. Ostale banke (SKB,...) za to niso kazale zanimanja.

Skupaj z odgovornimi pri Ljubljanski banki so si v kraju Lukovica ogledovali možne lokacije. Po prvotni zamisli je bila poslovna enota predvidena pri Smerkolj Stanislavu, ki je bil pripravljen oddati poslovne prostore v najem in je za gradnjo PE celo pridobil gradbeno dovoljenje. (Investicija je v celoti na strani banke). Vendar so se pri Ljubljanski banki iz neznanih vzrokov premislili in pričeli iskati novo lokacijo.

Kot nam je povedal g. Pirnat, je bil na pobudo občine določen nov prostor v centru Lukovice pri Pungartniku, vendar tudi tukaj ni šlo brez zapletov. Po nekaj težavah pri pridobivanju gradbenega dovoljenja okoli določitve funkcionalnega zemljišča je umrl lastnik najemnih prostorov.

Tako se je celotna zadeva ustavila in se bo nadaljevala po izvršeni zaupščinski razpravi, ko bodo znani dediči in s tem tudi najemodajalci prostora, ki bi ga oddali za PE.

Gospoda Pirnata smo povprašali, kaj je s postavitvijo bančnega avtomata.

Kot nam je povedal, pri Ljubljanski banki za postavitev bančnega avtomata niso zainteresirani, pa tudi primerne prostora ni zanj.

Torej kljub prizadevanjem občine in njenih predstavnikov s poslovno enoto Ljubljanske banke še nekaj časa ne bo nič, kar pomeni, da bomo občani Lukovice osnovne bančne storitve še naprej opravljali v sosednjih občinah.

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI ZLATO POLJE...



Kapelica Lurške Marije

V prvi številki glasila občine Lukovica, čigar član uredništva sem, bi rad izrekel tole: Življenje teče dalje! Lepo je živeti, če si zdrav, pošten in delaven.

Tudi v naši Krajevni skupnosti Zlato Polje se v zadnjem desetletju tega stoletja oz. tisočletja vedno kaj novega dogaja za napredek in razvoj naših hribovskih vasi.

Tako smo na začetku tega desetletja rekonstruirali in asfaltirali cesto Čepelje-Zlato Polje-Pšajnovica. Nato so se pričele priprave na izgradnjo vodovoda za naše vasi iz vrtine na Mali Lašni. Ta voda je ena najkvalitetnejših v državi. Kmalu jo bodo pili

tudi krajanji Čepelj in Dupelj - občani sosednjih KS Lukovica oz. Rafolče.

Zgradili in asfaltirali smo lepo urejeno športno igrišče - upravlja ga ŠD Zlato Polje. V bivši šoli Zlato Polje je v vzhodnem delu stavbe lepo urejen gostinski lokal Sonček, katerega najemnica je gdč. Sonja Burja. Sedaj končujemo obnovo kapele Lurške Matere božje v Podgori pri Zlatem Polju. Le-ta naj bi v bodoče služila za slovo naših pokojnih krajanov - torej kot »mrliška veža«.

Vse to, razen gostinskega lokala, se je delalo s pomočjo krajevne skupnosti Zlato Polje, bivše skupne občine Domžale in sedanje občine Lukovica, ter seveda ob velikem prispevku krajanov teh vasi, z denarjem in pa s številnimi opravljenimi ročnimi in strojnimi delovnimi urami na samih gradbiščih, posebno pri izgradnji vodovoda Zlato Polje; pa tudi na cestah, športnem igrišču in obnovi kapele, ki naj bi bila blagoslovljena na žegnanjsko nedeljo, to je 10. 10. 1999. Vse to smo zmogli ob veliki zagnanosti vodstev KS in krajanov, pa tudi ob razumevanju občine, z županom g. A. Živkom Burjem.

No, skoraj bi izpustil tudi novo telefonsko napeljavo, saj ima sedaj skoraj vsaka hiša telefon.

Še marsikaj bo treba postoriti za boljši jutri. Če bomo živi in zdravi, že na začetku tretjega tisočletja. Kar pogumno naprej!

Obrše
Vinko Jeras, l.r.



Gostilnica Sonček

ŠOLA NA BRDU

Osnovna šola Janko Kersnik Brdo pri Lukovici – sem prebrala v razpisu za prosto delovno mesto učitelja angleškega in slovenskega jezika pred petnajstimi leti. Kje je Brdo? Je to vaška šola? Kako bom iz Domžal prišla tja? O vsem tem sem premišljevala, ko sem pisala prošnjo. Potem pa me je ravnateljica Stana Stoparjeva pripeljala na Brdo.

S sive magistralke vzpon v zelenje, pa skozi drevored mimo ribnika in grajskih razvalin ter cerkve do šole – da, to je pravo, sem bila v hipu odločena. Da je bilo res pravo, potrjuje dejstvo, da sem še vedno tu, po petnajstih letih poučevanja zdaj kot ravnateljica. Ali to pomeni, da nisem samo jaz sprejela Brda, ampak je tudi Brdo sprejelo mene?

Dobro šolo naredijo ljudje – učitelji, delavci šole, učenci, starši. In šola na Brdu vedno znova to dokazuje. Spominjam se, kako me je kolektiv takoj sprejel in mi pomagal pri navašanju na novo šolo. V naši zbornici sta se vedno prepletala resen pogovor o učencih in delu ter prešeren smeh v sprostitvenih trenutkih. Takrat se nas je še večina v službo vozila z avtobusom in po koncu službe smo večkrat našli čas za kavico in klepet. In jezili smo se, če je pogovor tudi v takih trenutkih nanesel na učence. A tako je bilo in je še. Naše delo je take narave, da se ne da »izklopiti«, ko odideš domov, problemi te spremljajo in moraš jih v pogovoru s sodelavci odpreti in najti rešitve. To smo znali takrat in znamo še danes, še celo bolje, saj smo se v tem času veliko izobraževali ravno na področju komunikacije in medosebnih odnosov. Sprašujemo pa se, kako to, da nimamo več toliko časa za klepet, zakaj se ne znamo več uvesti po koncu dela in si povedati tudi kaj o nas samih.

Neverjetna naglica, s katero danes hitimo skozi življenje, je naredila svoje. Da, napredek na vseh področjih je prinesel šoli mnoge nove metode dela, sodobne učne pripomočke, znanje se razvija in zahteva vedno več tako od učiteljev kot od učencev in staršev. S toplino v srcu se spominjam prvih Ciklam, šolskega glasila, ki smo ga z učenci oblikovali na začetku mojega dela na Brdu. Prispevke so učenci tipkali na pisalne stroje ali pa prepisovali na roke, nato smo vrteli ciklostil, luknjali posamezne izvode in jih povezali z okrasno vrstico



O. Š. Janko Kersnik

ciklamne barve. Veselje in ponos ob izidu glasila sta bila nepopisna. Danes so Ciklame narejene na računalnik in vezane strokovno v mnogo lepši in kvalitetnejši obliki. In prav je tako, časa ne moremo vrteti nazaj. Toda nekaj smo na poti do sem izgubili in bojim se, da še izgubljam. Neposreden stik s sočlovekom, čas za poslušanje, čas za umirjen premislek in samokritiko. Tudi naša šola se temu ne more izogniti. Vendar se stvari zavedamo, vedno znova se trudimo razumeti, se izobraževati, izpopolnjevati, se učiti novih metod dela in kar je zame pomembno – napake smo pripravljene uvideti in jih popraviti. Na vedno večjo agresivnost otrok, na pomanjkanje spoštovanja in moralnih vrednot, na nevarnost zasvojenosti vseh vrst iščemo prave načine komuniciranja in ravnanja, da mlademu človeku pokažemo pozitivne možnosti in mu pomagamo najti njegovo pot v življenju.

Zgraditi otroku pozitivno samopodobo v teh časih vedno večjih zahtev ni lahko. Je pa nujno. Če naj ima otrok rad druge ljudi, mora najprej imeti rad sebe, zaupati mora v svoje sposobnosti. Ljubezen lahko spozna najprej v krogu družine in če jo, potem jo bo lahko tudi sam dajal. Če je ne pozna ali če je pogojena z uspehi, pri katerih se mu postavljajo previsoke zahteve glede na njegove sposobnosti, potem ljubezni tudi ne more in ne zna dati. Zato vedno tako poudarjamo pomen vzgoje in sodelovanja s starši.

A tudi tu se kaže vpliv časa, ki je do staršev prav tako neusmiljen kot do učencev in učiteljev. Kako uskladiti delo za preživetje z zahtevnim poklicem vzgojitelja svojih otrok? Recepta ni, vem pa, da ljubezen – tista brezpogojna – dela čudeže.

Veliko govorimo in beremo o devetletki, ki se neustavljivo bliža. Na papirju je organizacija preoblikovne šole postavljena, učni načrti pripravljene, načrtuje se gradnja prizidkov, nekaj šol že letos začneja s poskusnim uvajanjem devetletnega šolanja. Bolj kot te »papirne« in materialne stvari me skrbijo ljudje. Če ljudje niso pripravljene in prepričane v prenavo, potem se vse ustavi. Verjamem, da je treba še kaj narediti, da bodo učenci res razbremenjeni, prav tako pa učitelji, ki jim nenehno nalaganje novih dolžnosti z neustreznim plačilom jemlje čas in energijo za njihovo osnovno poslanstvo – vzgojo in poučevanje. Prelaganje celotne vzgoje in učenja na šolo ne more prinesiti uspeha, saj je vpliv družinskega okolja neprecenljiv in nenadomestljiv. Odgovor je sodelovanje med domom in šolo, usklajeno delo, razumevanje, zaupanje in medsebojno spoštovanje. Če bomo znali mi odrasli tako ravnati, bomo za zgled otrokom in lahko upamo, da se bo spoštovanje vrnilo v zavest naših otrok.

Zdaj že dolgo poznam večino delavcev šole, mnogo staršev in učencev, pa tudi ljudi na občini v Lukovici, zato z optimizmom gledam naprej. Popolnoma zaupam učiteljem, da so pripravljene narediti vse,

da bo šola šla v korak s časom, obenem pa ne pozabila na človeške vrednote. Zaupam staršem, ki že zdaj v večini podpirajo prizadevanja šole in se odzivajo na naše pobude, prav tako pa se veselimo pobud z njihove strani. Zaupam učencem, saj dejstva o uspehih, prizadevanjih, dosežkih vseh vrst kažejo, da imamo zdravo jedro mladine v Črnem grabnu. Ne nazadnje zaupam tudi Občini Lukovica, ki kot mlada občina ob vseh začetnih težavah kaže dosti razumevanja za šolo, prav gotovo pa ga bo v prihodnje še več, saj se skupaj z nami zaveda, da je prihodnost v rokah mladih.

Naj končam z mislimi, ki sem jih zapisala kot uvod v letošnjo šolsko publikacijo.

*Z neomajno trdnostjo hodi
po svoji poti
in verjemi, da je neskončna
ustvarjalna sila vedno s teboj.
Potrudi se, da boš osrečeval druge.
Vsem ne moreš ustreči, tistim pa,
ki ti prečkajo pot, lahko daruješ
prijaznost in ljubezen.
Kadarkoli pomagaš drugim,
pomagaš sebi.*

*Zdenka Pengal
ravnateljica šole na Brdu*



Prepevamo...



in igramo...

ALI VESTE, DA JE NAŠE IGRIŠČE CESTA?



Takih prostorov je malo...

V zadnjih letih se je, kot ena izmed redkih izjem v naši občini, število otrok v Šentožboltu in Učaku precej povečalo, k čemur so pripomogle nekatere mlade družine. Poleg tega so se izboljšali odnosi med vaščani, kar je spodbudilo tudi mlade, da so se začeli več družiti med seboj. Ob tem pa je postal vse bolj očiten problem, ki je pravzaprav že star in spremlja kar nekaj generacij - to je, da v Šentožboltu ni niti enega urejenega in zavarovanega prostora, kjer bi se otroci in mladi lahko srečevali.

V vasi, ki je zaradi magistralne ceste že tako razcepljena na dva dela, je edini prostor, ki je otrokom na voljo za rolanje, vožnjo s kolesom in igre z žogo, vaška cesta, ki pa je za takšne aktivnosti povsem neprimerena in zelo nevarna.

Tako se je med krajani porodila ideja o izgradnji otroškega igrišča v Šentožboltu, ki bi bilo namenjeno ne le otrokom in mladim iz Šentožbolta in Učaka, temveč tudi iz sosednjih vasi, ki prav tako nimajo nobenega, samo njim namenjenega prostora. V poletnem času nameravajo organizirati razne delavnice, tečaje in tekmovanja ter tako popestriti počitnice otrokom, ki zaradi oddaljenosti od večjih krajev nimajo možnosti za pestrejšje preživljanje počitnic.

Prošnja za pomoč in sredstva, ki so jo krajani naslovili na KS Trojane, je bila posredovana Občini, ki je obljubila svoje sodelovanje pri izvedbi tega projekta, v katerega so krajani sami pripravljene vložiti veliko časa in truda. Izbrano je že tudi zemljišče, ki ga je lastnik pripravljen za ta namen odstopiti.

Glede na vzpodbudne odzive lokalnih oblasti krajani upajo, da bo že naslednjo pomlad vaško cesto kot prostor za igro in druženje zamenjalo pravo igrišče.

Maja Smrkolj

Vsega lepega je enkrat konec. Tako so se tudi letos končale počitnice prehitro za vse nas. Dragi otroci, tako kot vsako leto vas bodo tudi letos z vseh strani opozarjali na varnost v cestnem prometu. Kakor vsi udeleženci v cestnem prometu pa ste žal vi kot pešci najbolj izpostavljeni. Velika gostota prometa v naši občini pa je še razlog več, da resnično posvetite svoje misli, ko se odpravljate v šolo, samo varni poti v šolo in nazaj. V tem letu smo pridobili varno pešpot iz naselij v okolici Trnjave ter tam uredili tudi prehod za pešce. V okviru finančnih zmožnosti bomo poskušali urediti tudi ostale poti za varno pot v šolo. V šolskem letu, ki prihaja, vam želimo veliko uspehov ter varno pot v šolo in nazaj.

*Komisija za preventivo
in varnost v cestnem prometu
Občine Lukovica*



...in takih še manj

INTERVJU Z JANEZOM KUŠARJEM - NOVIM DOKTORJEM ZNANOSTI V NAŠI OBČINI

V poletnih mesecih je občina Lukovica dobila novega doktorja znanosti. Magister strojništva Janez Kušar z Učaka pri Trojanah, ki je srednjo šolo končal že leta 1977, je namreč 15. junija pred komisijo na Fakulteti za strojništvo predstavil svojo doktorsko nalogo z naslovom Integrirani računalniško podprti model planiranja in vodenja proizvodnje in tako postal eden izmed redkih občanov s tako prestižnim akademskim nazivom. Poleg strokovne izobrazbe pa ima dr. Kušar tudi visok vojaški čin majorja.

Z njim sem se pogovarjala o nastajanju njegove naloge, njegovem delu na Fakulteti za strojništvo, spominih na šolanje in prostem času.

Doktorirali ste letos spomladi. Koliko časa pa je minilo od vaše magistrske naloge?

Sedem let. Magisterij sem opravil leta 1992. Potem sem se odločil, da bom nadaljeval. Pripravil sem vsebino doktorata in jo predložil strokovni komisiji, ki jo je ocenjevala leto dni, nato je senat Univerze odobril mojo izbrano temo in naslov. Vse skupaj je kar dolg proces, zapletena je predvsem odobritev teme. Na nekaterih fakultetah sploh ne moreš začeti z izbrano temo, če imajo kjerkoli v bazah podatkov podoben naslov. Zelo dobra mora biti utemeljitev, zahtevno je zbiranje literature, potrebno pa je najti tudi mentorja.

Zaposleni ste na Fakulteti za strojništvo. Katere predmete predavate?

Pokrivam področje proizvodnih sistemov in operacijskih raziskav.

Kaj vas je pripeljalo na fakulteto?

Nazaj me je povabil mentor, pri katerem sem delal diplomu, in sicer leta 1984. Od takrat sem vseskozi na fakulteti. Počasi sem pripravljal magisterij, ki pa se je zavlekel zaradi vojne, saj sem bil v teh procesih angažiran več kot eno leto.

Kako se je vaše šolanje odvijalo prej? Kakšni so vaši spomini na šolanje in na maturo?

Spomini so lepi. Mature mi ni bilo potrebno opravljati, ker sem srednjo šolo zaključil z odličnim uspehom. Osnovno šolo sem najprej obiskoval v Šentožboltu, nato na Brdu. Sledila sta Tehnična šola za strojništvo v Ljubljani in Fakulteta za strojništvo. Po končanem študiju sem dve leti

učil na Centru srednjih šol v Domžalah in se nato vrnil na fakulteto. Tako vseskozi poučujem.

Kakšno je vaše mnenje o zdajšnji maturi? Kaj o maturi menijo na vaši fakulteti? Mnogi profesorji namreč nimajo najboljšega mnenja o maturi.

Na naši fakulteti ni posebnega mnenja o maturi. Matura je bila tudi v času mojega šolanja in ne vem, zakaj so jo zdaj zavili v neke vrste mit. Razlike seveda so, glede na rezultate pa lahko ugotovimo, da je povprečno zahtevna. Tako kot je včasih niso opravili vsi, je tudi danes ne. Kdor je sposoben opraviti maturo, je pripravljen tudi za študij. Na našo fakulteto se lahko na visokošolski strokovni program vpišejo tudi dijaki brez mature, a seveda po končanem študiju nimajo možnosti za podiplomski študij. Za univerzitetni študij je potrebna matura.

Vpis na vašo fakulteto ni več tako množičen, kot je bil. Mislite, da se bo to spremenilo?

Mislim, da se bo. Industrija v Sloveniji si bo počasi opomogla in predvsem visoka strokovna šola je že danes zelo zanimiva, tako da je vpis kar zadovoljiv. Univerzitetni študij pa je postal bolj eliten, zato se zanj odločajo tisti, ki imajo večje ambicije in želijo po diplomi vpisati podiplomski študij. V okviru visoke strokovne šole je najbolj zanimiva smer letalstvo, kjer se usposabljuje bodoči piloti - civilni in vojaški.

Kakšni so vaši nadaljnji načrti na akademskem področju?

Zaenkrat bom ostal asistent. Če se bo odprla pot, da pridem do docenture, bom nadaljeval v tej smeri. Obstaja pa tudi možnost kombinacije dveh karier - civilne in vojaške, saj imam tudi čin majorja. V vojski nam-

reč potrebujejo precej strokovnjakov z ustreznim vojaškim činom. V tujini se morata vojaški čin in strokovna izobrazba pokrivati. Pri nas pa ni ustreznih kadrov, ki bi vzpostavili to ravnovesje, vendar si prizadevajo, da bi šlo kadrovanje v tej smeri.

Predavate tudi v tujini. Kjer vse ste že bili?

Precej sem predaval po Evropi. Bil sem v Nemčiji: v Jenni, v Pasau, v Berlinu, v Braunschweigu, letos sem bil na katoliški univerzi v Leuvnu v Belgiji. Lansko leto sem bil na Berkeleyu v Kaliforniji - ZDA.

Kaj pa izobraževanje v tujini? Bi šli nabirati znanje na kakšno tujo univerzo?

Verjetno bo potrebno, če bom želel nadaljevati kariero.

Kje v vaši stroki najbolj prednačijo?

Na mojem področju so prve ZDA in Japonska. Japonci imajo drugačen koncept kot Zahod, kjer so prvi Američani, ki jih Evropejci posnemajo in prilagajajo rešitve svojim razmeram. V Združenih državah je namreč humanost dela precej bolj zapostavljena kot v Evropi, prav tako niso upošteevane sindikalne pravice.

V ZDA je proizvodnja verjetno tudi bolj masovna kot v Evropi?

Masovne proizvodnje praktično ni več. V strojništvu postaja vsak izdelek neke vrste unikat. V istem trenutku lahko dobiš s tekočega traku dva popolnoma različna proizvoda in nato nadaljnji proces prilagajaš njihovi specifičnosti. Detroitška avtomatizacija, ki jo je uvedel Ford, se umika bolj fleksibilnim sistemom.

Kam uvrščajo tuji strokovnjaki naše znanje na tem področju?



Zagovor doktorske dizertacije

V znanju strojništva smo Slovenci na vrhu, kar se izkaže na raznih kongresih, kjer lahko potrjujemo našo strokovnost. Smo tudi precej inovativni. Japonci so sicer na področju proizvodne avtomatizacije res vodilna sila, a so po strokovni plati šibkejši, saj bolj improvizirajo, medtem ko so na Zahodu inovacije tudi strokovno podprte. Na kongresih vsak predstavi svoj koncept, najde pa lahko tudi določene rešitve za svoje zamisli. Sam sem na primer v svoj doktorat vključil precej futuristično in revolucionarno zamisel, s katero sem se srečal na inštitutu v Berkeleyu v ZDA in katere realizacija bo možna z razvojem informatike.

Kako pa se razumete s študenti?

S študenti se dobro razumem, čeprav se, kot slišim, mojih izpitov kar bojijo. A na splošno se dobro razumemo. Poučujem namreč tretji in četrti letnik, ko imajo študenti že izoblikovano osebnost in vem, da so prišli v predavalnico zato, da bi se nekaj naučili. Tisti, ki nimajo resnih namenov, že prej opustijo študij.

Mogoče veste, koliko doktorjev znanosti je poleg vas v občini Lukovica?

Po mojih podatkih sva dva, dr. Stane Pelc, ki je doktor humanističnih znanosti in jaz, doktor tehničnih znanosti.

Kako je z vašim prostim časom? Verjetno ga nimate prav dosti? Kaj počnete, ko nimate drugih obveznosti?

Prosti čas si mora človek sam vzeti. Malo kmetujem, da hrib okoli nas ne ostane zaraščen. Veliko berem, trenutno Bogdana Novaka in njegovo zbirko Lipa zelenela je, torej domače avtorje, zgodovinsko literaturo, tudi bolj lahkotne literature ne opustim. Rad tudi fotografiram, čeprav ne več toliko kot včasih. Veliko časa pa mi seveda vzame vsakodnevna vožnja v Ljubljano in nazaj.

Z dr. Janezom Kušarjem sem se pogovarjala Maja Smrkolj

Zadnja leta se prav v poletnih mesecih odloča tudi o usodi tistih, ki nameravajo po srednji šoli nadaljevati izobraževanje in imajo velike načrte za prihodnost, ki pa je odvisna od rezultatov na maturi in zaključnem izpitu. Ker vemo, kako velika prelomnica je matura za bodoče bruce, Uredniški odbor časopisa Rokovnjač čestita vsem dijakom v naši občini, ki so letos uspešno opravili zrelostni izpit in jim želi uspešen in ploden študij.

OKOLJE V NAŠI LOVSKI DRUŽINI

Skrb za varovanje okolja je danes odraz razvitosti družbe. Naš ožji prostor od Prevoj do Trojan je skrb vseh občanov. Tudi za nas lovce je lov dobil nov, širši pomen. Osnovni namen lovcev ni zadovoljevanje lovskega nagona, pač pa ohranitev populacije divjadi in njihovega naravnega okolja. Vsakdanje delo in skrb nas vseh je, da pustimo našo naravo čim manj onesnaženo, saj imajo naši zanamci enake pravice do naravnega bogastva. Vedno večji posegi človeka v naravo ogrožajo tudi ekologijo divjadi. Divjad je vse bolj stisnjena na rob, vpliv človeka v okolje v veliki meri ogroža prstoživečo divjad.

Gospodarjenje s prostorom pomeni usklajevanje medsebojnih vplivov v družbi. Za človeka je ekosistem planet Zemlja. Ljudje prepočasi spoznavajo, da je varstvo okolja potrebno in pomembno za prihodnost. Slovenija se ponaša z veliko raznolikostjo reliefa, vendar pa s črnimi odlagališči siromašimo naše bogastvo. Posebno je to vidno v prostorih kmetijstva in urbanega okolja. Človeška družba se srečuje s problemom porušenega naravnega okolja. Prihodnost na Zemlji je odvisna od človeka. Onesnaževanje okolja je vidno, saj je življenje v vodi prav tako kot na ostalem delu zemlje ogroženo. Onesnaževanje tal in podtalnic je povezano z lokalnimi vplivi. Intenzivnost kmetijstva, urbanizacija, gradnje novih cest, onesnaževanje zaradi komunalnih dejavnosti, vse so viri za spremembo okolja, zaradi katerih je prizadeta tudi divjad. Gnojenje s hlevskim gnojem in kolobarjenje ohranja biološko pestrost. Uničevanje žive meje in gozdnih jas povzroča zmanjšanje prebivališč živali. Sredstva za zaščito rastlin, kmetijsko aktivne snovi in pesticidi za zatiranje raznih organizmov, ki se uporabljajo v prekomernih količinah, so škodljivi za naše naravno okolje in so vir bolezni. Neposredno izgubo življenjskega prostora je povzročila tudi gradnja počitniških hišic. Negativne posledice na divjad pa povzroča tudi promet. Vsa ta našeta negativna ravnanja z naravo povzročajo negativno stanje v okolju. Tudi naša zavest do odlaganja odpadkov v okolje je nepravilna in škodljiva za divjad. Divja odlagališča polnijo raznovrstni odpadki, ki že onesnažujejo okolje in so vir bolezni za divjad ter povzročajo zastrupitve ali pa kopičenje nevarnih snovi v živalskih tkivih.

Večja prisotnost ljudi v okolju naj bo zato primerna, nemoteča, saj tako obiskovalci narave kot tudi njihovi psi prinašajo nemir v okolje divjadi.

Vsi se moramo zavedati, da je narava dom divjadi. Vedno hitrejši tok življenja in spremembe v okolju narakujejo drugačen način ravnanja z okoljem in vedno večjo osveščenost prebivalstva.

Lovec Tomaž

POHOD NA ŠIPEK

V nedeljo 8. avgusta se je na Gaberskih senošetih zbralo preko petsto ljudi na srečanju z borci Šlandrove brigade.

Po zvočnikih so donele stare borbene pesmi, ljudje pa so v veselem klepetu ustvarili vzdušje, ki je spominjalo na srečanje dobrih prijateljev. Čutiti je bilo veselje nad ponovnim snidenjem. Nekateri mlajši, ki jih ni bilo malo, so sklepali nova znanstva. V imenu organizatorja je navzoče pozdravil gospod Branko Poljanšek, v krajevnem imenu pa predsednik krajevnega skupnosti Špitalič. Slavnostni govornik Rajko Hafner je opisal dogajanje 6. avgusta 1943, ko se je na tem mestu ustanovila Šlandrova brigada. Stari prijatelji so po skupinicah razpravljali o ljudeh, ki jih ni več, pa o tem, kako živijo, s kom se še srečujejo. Veliko veselih dogodkov je bilo v teh pripovedih, le včasih je zastala beseda, saj so praznine, ki so nastale z leti, vedno boleče. Zadovoljen sem, da sem se udeležil srečanja, predvsem zato, ker v nobenem pogovoru ni bilo politikantskih besedičenj, ampak le preprosta beseda o ljudeh in spomini na dogodke, ki so jih združili.



Tudi Triglavke so še tu

BIL SEM NA OBISKU

Včasih mora človek malo na potep, da spozna okolico in ljudi. Tako sem lepega dne zašel v Krašnjo in se ustavil pri čevljarju Dragarju. Kot čevljarja sem ga že spoznal, saj vsa moja družina kupuje čevlje pri njem. Radoveden kakor sem, nisem bil zadovoljen, da ga poznam le kot dobrega čevljarja, hotel sem izvedeti še kaj več. Poprosil sem ga za pogovor. Časa ravno nima na pretek, ampak ljudem je včasih treba povedati tudi kaj več, zato pristane na pogovor.

Od kod prihajate?

»Moj oče je Jeretinov z Vrha nad Krašnjo. Rodil se je 1909. leta. 1924. leta se je šel učiti za čevljarja na Vransko. Po uspešno opravljeni učni dobi ni dobil zaposlitve, zato je nekaj let, tako kot mnogi drugi, delal priložnostno po vaseh, seveda kot čevljar. Takih potujočih čevljarjev je bilo tedaj več, le da so bili nekateri pravi obrtniki in eden takih ga je prijavil zaradi dela na črno. V osemindesetih urah, ki jih je zaradi tega presedel v zaporu na Brdu nad Lukovico, se je odločil, da postane obrtnik. Opravil je mojstrski izpit in odprl čevljarstvo delavnico pri svoji sestri, ki je bila poročena pri Gmajnarju v Krašnji. Seveda to ni bila trajna rešitev, zato je odkupil del Žoharjevega vrta in tam zgradil hišo. Začel se je ozirati za dekleti. Vasovat je hodil v Tuhinjsko dolino, za kar je bilo potrebno kar precej korajže. Pa se je le splečalo. Našel je lepo šiviljo Julko Drolc, Štorovo iz Kostanja. Za vasovanje ni imel dosti časa, zato sta se leta 1939 poročila. Naslednje leto sta se jima rodila dvojčka Vinko in Peter.«

Kaj pa vojni čas?

»O tem ne bi rad dosti govoril. Bilo je težko. Nemci so zasedli delavnico in oče je delal stisnjen v kot ob dveh Nemcih. Kljub prisotnosti Nemcev je dostikrat delal za partizane. Ker je bil kronični bolnik na želodcu, mu ni bilo nikdar potrebno služiti vojske. Gotovo je kak vojak tudi vedel, za koga se izdeluje obutev, vendar zaradi tega ni imel nikoli težav. 1944. leta sem se rodil jaz - France. Tako se je vojna bližala koncu. Vojska ni nobena prijazna, vendar pretiranega maltretiranja tudi nismo doživeli.«

Malo se je zamislil naš mojster ob spominih na pripovedi o teh časih, ponoviti pa jih ni hotel.

Kako pa je bilo po vojni?

»Nova oblast ni bila naklonjena obrtnikom. Nagovarjali so očeta, naj gre delat v tovarno. Vendar je vztrajal. Leta 1947 se je rodil brat Jože, ki pa je



Mojster France pri delu

kmalu umrl zaradi pljučnice, kot več drugih otrok tega leta v Krašnji. Leta 1951 se je rodila sestra Sonja. Takrat pri nas še nismo imeli elektrike. Večere smo si krajšali s pesmijo. Veliko pesmi smo se naučili. Verjetno so bile pesmi krive, da pri nas ni bilo grobe vzgoje. Zadoščala je beseda. Ja, pesmi, ki sta jih znala oče in mati, so nas družile tudi pozneje, ko ju ni bilo več. Previsoke dajatve so bila krive, da druge zabave nismo poznali. Pri nas se je izučilo 17 vajencev, med temi tudi brat Vinko in jaz. Spominjam se, da v delavnici očetu nikdar nisem rekel drugače kot mojster, ne vem zakaj, a tako je bilo. Bil sem njegov zadnji vajenec. Peter pa se je izučil za mizarja pri Štolfetu v Krašnji. Zanimivo je, da sva v čevljarstvu poklicu od vseh ostala le dva, Bognarjev France in jaz. Pa še za mene so odločitev o poklicu sprejeli starši, kot je bilo tedaj v navadi.

Vojaški rok sem služil v Varaždinu. Po vrnitvi domov sem se hotel zaposliti pri očetu, vendar je bilo takrat za čevljarje na podeželju pretežko, tako da me ni mogel zaposliti. Zaposlitev sem dobil pri bivšem sošolcu v Novi Gorici. Veselo smo fantovali in se prevažali z motorji, kar bi bilo skoraj usodno zame. Doživel sem težko nesrečo in po večmesečnem ležanju sem moral pomisliti na mirnejše življenje. Zaposlil sem se pri Capudru v Lukovici. Brata sta bila že poročena in sta živela doma, ob tem pa gradila hiši. Petrova žena je bila iz krapinskega okraja, in ko sem spoznal njeno nečakinjo, je bilo tudi mojega fantovanja konec. Leta 1971 je postala Marica moja žena. Oba sva se zaposlila v »Mojci« v Lukovici. Še istega leta se nama je rodil sin Silvo, dve leti pozneje pa sva dobila še hčerko Sašo. Ves čas sem bil razpet med službo in družino. Leta 1975 smo se združili s »Planiko«. Dela je bilo toliko, da sem vse več časa porabil za tovarno. Družina v prejšnji podobi se je vse manj shajala, vendar smo se še vedno radi srečevali. Pomagali smo

drug drugemu vsaj moralno, saj finančno ni bilo mogoče.

Leta 1983 je umrl oče. Silvo je šel po mojih stopinjah. Končal je tehnično usnjarsko šolo v Kranju in nato še kemijsko fakulteto v Ljubljani. Saša je končala upravno šolo in se zaposlila v tedanjem SDK v Domžalah. Silvo je doživljal nova razočaranja že v pripravništvu v Kranju. Začele so se nepravilnosti v naši novi državi in tovarne so začele propadati. Pod silo razmer sem leta 1994 zapustil Planiko. Morda sem bil preveč starokopiten, morda preveč iztrošen...«

Senca bolečine mu je legla na obraz in beseda je zastala. Mnogi, ki so živeli za »svoje« tovarne, so se v taki senci izgubili.

Čas osamosvajanja je nagrajeval le tiste, ki jim ni bilo mar za našega mojstra Franceta in še za mnoge delavce in mojstre, ki so po vsej naši državi delali pošteno in so verjeli, da skupno dobro bogati tudi njih. Za mnoge od njih se je pot ob tem končala. Pot Franceta Dragarja pa je bila le drugačna, morda tudi zato, ker je njegovo življenje spremljala pesem. Vztrajnost, ki krasi njegovo družino, mu je pokazala pot.

»Kaj sem hotel? Začel sem s popravilnico čevljev. Tudi sin je ostal brez posla. S skupnimi močmi smo preuredili delavnico. Leta 1997 smo pričeli z izdelovanjem novih čevljev. Seveda so še vedno težave. Država zahteva svoje od nas malih obrtnikov zelo natančno, kar pri večjih, kot slišim, ni pravilo. Tudi žena je izgubila delo. Kaj hočemo, morali bomo razširiti delavnico, da jo bomo lahko zaposlili. Trudimo se, da delamo čimbolj kvalitetno in očitno smo na pravi poti, saj se nam stranke vračajo. Na pokoj še ne mislim. Res, da ne morem širiti delavnice zaradi prostora, vendar bomo s smotrno porabo sedanjih prostorov lahko delali štirje, kar bo zadoščalo, saj ta posel nima takšne prihodnosti, da bi tvegali širitev.«

Kako pa prosti čas?

»Oba moja otroka rada hodita v hribe, pa sva tako na stara leta začela



Rezultat dela očeta in sina

tudi midva z ženo. Res ne hodiva posebno visoko, vendar si privoščiva kar lepe sprehode v naravi. Včasih hodiva tudi po pet ur, da sva le v miru. Pogrešam le pesem. Vse premalokrat pojemo.«

Dovolj sem vas zadrževal, mojster France. Pokaže mi se modelirni stroj in nekaj novih modelov, ki jih je pripravil Silvo. Nato se še pohvali, da ima delavnico samo zato, ker ima samo dobre sosede, saj sicer na tako majhni parceli ne bi mogel imeti niti kokoši, kaj šele delavnico. Ja, ja, dober sosed je vrednejši od zlata.

Še enkrat pogledam proti razstavljenim obuvalom. Zagotovo vas še večkrat obiščem, mojster France Dragar.

Vili Golob

NOVA ZUNANJA PODOBA CERKVE SV. OŽBOLTA

Konec avgusta se zaključujejo dela na cerkvi Sv. Ožbolta v Šentožboltu, ki je v zadnjih letih doživela že kar nekaj sprememb.

S prenovitvenimi deli na cerkvi Sv. Ožbolta so začeli poleti 1996, ko so se pripravljali na prenovo fasade in povsem naključno odkrili fresko Sv. Krištofa in jo že isto leto restaurirali, tako kot tudi stranska oltarja – oltar Sv. Barbare in oltar Brezmadežne, ki sta iz leta 1621. Kipe, ki so prej stali v zunanjih nišah, so zamenjali njihovi odlički, originali pa so se preselili v notranjost, na prenovljena oltarja.

Cerkev je dobila novo zunanjo podobo jeseni, a se je kmalu pokazalo, da omet zaradi dotrajane strehe ne bo zdržal. Ob odstranjevanju starega ometa so ugotovili, da je cerkev mnogo starejša, kot so sprva domnevali, saj naj bi nastala v 12. stoletju, kasneje pa so jo na južni strani podaljšali za en meter in prav za toliko dvignili streho.

Letos so se odločili, da zamenjajo eternit, s katerim so prekrili streho leta 1982, in jo nadomestijo z bakreno pločevino in bobrovcem. Zamenjati so morali tudi leseno konstrukcijo za streho, ki jo je načela vloga.

Po končani prenovi strehe namepravajo še enkrat prepleskati omet, ki je poškodovan zaradi vremenskih vplivov in gradbenih del, povezanih z menjavo strehe.

Predvideno je, da bo po končani obnovi tudi blagoslov nove podobe cerkve.

Maja Smrkolj

OBNOVLJENA CERKEV V BLAGOVICI

Župna cerkev, posvečena Sv. Petru, v Blagovici stoji že 249 let. Po izjavi Jožefa Štefana, le-ta pomni že tretjič tu pozidano cerkev, katere stranski zid sedanje cerkve stoji na temelju prejšnjega gradu.

V pogovoru z gospodom župnikom Jožetom Vrtovškom, ki mašuje že 24 let v našem kraju in kateremu gre velika zasluga za obnovo kulturnih znamenitosti cerkva v Blagovici, Golčaju in tudi v Šentožboltu, sem odkril veliko zanimivosti in menim, da jih mnogi ljudje še ne poznajo.

Kot sem že omenil, je bila cerkev že velikokrat popravljena. In tudi tokrat jo je bilo treba obnoviti. S pomočjo faranov, občine, gasilcev in ministrstva so se zbrala sredstva, ki so potrebna za tako obnovo. Okoli 40.000.000,00 SIT je potrebno za generalno obnovo brez zunanje ureditve. Del tega denarja je tudi v kreditu, ki pa ga bo potrebno še vrniti.

Pri gradbenih delih je sodelovalo Gradbeno podjetje Bežigrad. Pri obnovi strehe in prekritju zvonika z bakrom pa je bilo potrebno zaposliti obrtnike, ki se posebej ukvarjajo s prekrivanjem zahtevnih objektov. Sama odločitev, kako pristopiti k obnovitvi cerkve, pa zahteva precejšnjo odgovornost. Veliko je svetoval tudi Zavod za varovanje kulturnih spomenikov.

V cerkvi so bile vidne razpoke, bilo je že nevarno, da bi počasi začel odpadati omet. Zvonik je bil tudi že zelo kritičen. Vsa potrebna sredstva, ki so se uporabljala pri obnovi tega objekta, so bila predvsem iz naravnih materialov, kar pa zadevo precej podraži. Pri obnovi zidu so se odkrile zelo zanimive luknje, ki so na pogled zelo nelogične, brez pravega pomena. Zakaj tako? V teh luknjah je bil prvotno les na koncih zabiti s kovinskimi segmenti, tako imenovanimi ključi, ki pa je po tolikih letih segnili (strohnel) in ostale so prazne luknje. Skupne dolžine ca. 20 m, dvakrat okoli cerkve je bilo teh lesenih vezi. Te rove je bilo potrebno očistiti, razkužiti, nato vstaviti novo armaturo, jo vložiti in jo zvariti ter zaliti z betonom, nato pa še vse inicirati. Ta tehnika stare gradnje je precej nepoznana, zato sem jo tudi omenil. Obnovili so se tudi temelji. Te pa je bilo potrebno spodkopati in zabetonirati. Okna so obnovljena s termopansko zasteklitvijo. Vse barve in spremembe so bile izvedene pod

vodstvom strokovnih oseb. Pri tem so pomagali tudi strokovnjaki iz Kranja.

V bodoče pa naj bi se uredilo še dvorišče okoli cerkve, ki naj bi ločevalo župnišče od same cerkve. Celostno spominsko obeležje s tlakovanim dvoriščem in prostorom ob pokopališču pa naj bi zaključevala kapelica. Sodobna osvetlitev pa bo kulturni objekt še prijetno poudarila.

Jakopič Joško

LAJNER IN MOŽICA

V soboto zjutraj smo se zbrali v Blagovici in se odpeljali k Litostrojki koči. Od tam smo šli na Možica. Na Možico smo videli bunker. Na njem smo tudi sedeli in se gledali skozi luknjice. Ko smo se spuščali z Možica, smo šli v opuščen vojaški rov. Bojan nam je rekel, da bomo šli še v druge daljše rove. Nato smo šli na Lajner. Vmes smo se ustavili in pomalicali. Na vrhu smo se ustavili in se pogovorili. Nato smo šli in fantje so spet našli rov. Šli smo noter. Potem smo šli k Litostrojki koči. Pozno popoldne smo se s kombijem odpeljali domov.

MO PD Blagovica
Karmen Urankar, l.r.



MLADI PLANINCI

ZAČELI Z MALIMI KORAKI

Mladi se zelo radi zbiramo na igrišču in tako smo skupaj dali pobudo o ustanovitvi Podeželske mladine Blagovica. Pobuda je padla na plodna tla in tako smo pred letom in pol ustanovili to društvo. Namen in kratek plan društva je bil, da bi začeli postopoma, z malimi koraki, saj je delovanje vsekakor povezano s financami, te pa so v začetku seveda bolj skromne. Tako smo s pomočjo Krajevne skupnosti Blagovica lahko bolje povezali mlade in si uredili majhen prostor, kjer se lahko zbiramo in imamo sestanke. In sedaj z zadovoljstvom ugotavljamo, da postaja naše društvo vedno bolj odmevno. Nabralo se je že precej članov in upamo, da bo naše društvo še naprej tako aktivno, kot je bilo doslej. V letošnjem letu smo se udeležili že kar nekaj tekmovanj in zasegli odlična mesta. Med njimi tudi tekmovanja na Hotedrščici pri Logatcu (na sliki). Tam smo se z ostalimi društvi pomerili v košnji trave, vlečenju vrvi, hodili smo po lesenih smučeh, žagali smo drva itd. Vsak mesec pa prirejamo tudi zabave v našem skupnem prostoru, kjer se sprostimo in sklepamo nova prijateljstva. Sodelujemo tudi z ostalimi društvi podeželske mladine. Med najbližjimi sta Moravče in Kamnik. Smo pa tudi člani Zveze slovenske podeželske mladine. Do sedaj smo organizirali tudi nekaj izletov. Eden od njih nas je popeljal na Štajersko. To je kraj Benedikt, kjer smo si ogledali cerkev Svetih treh kraljev, izvir slatine, oljarno in turistično kmetijo Benedikt, kjer smo ob dobri hrani in pijači na koncu še malo poklepetali. Med drugimi izleti smo letos organizirali tudi izlet v Planico. Tam smo si ob navijanju za našega asa Primoža Peterko ogledali smučarske polete. Sicer pa imamo za letos v planu še veliko izletov in tekmovanj in upamo, da nam bodo uspeli.

Metka Podbelšek



Mladi v akciji

MLADI GLEDALIŠČNIKI IZ KRAŠNJE

Gledališka dejavnost je v šoli precej živa. Vse leto obiskujejo učenci v dveh skupinah gledališki krožek. Če pa se želimo predstaviti staršem, krajanom in mogoče še kje drugje, so samo te ure premalo, zato prihajajo otroci k vajah tudi popoldne ali ob sobotah. Letos smo se predstavili z dvema igricama, in sicer Kako naučiš kokoško nesti jajca in Zavrženo knjigo. Pri obeh predstavah je sodelovalo kar 32 učencev. Za sceno so poskrbeli Mitja Beguš, Nina Štrukelj in Barbara Rode, kostume pa so izdelale Draga Avbelj, Marjana Pervinšek in Mojca ter Vera Beguš. Za domiselne frizure je poskrbela Tanja Pervinšek.

Vera Beguš



Prizadevni pa so, kajne...

VASICA

*Vasica ob grabnu sediš,
in nekako žalostna se mi zdiš.
Kdo ti usodo kroji,
ko tako sama si ti?*

*Žalostna sem, ker skrbi imam,
kam naj vse te ljudi dam.
Sama pa nikoli ne bom,
med prijaznimi ljudmi je moj dom.*

*Vasica v nebo strmiš,
pa vseeno tako odločno živiš.
Kje dobivaš moč življenja,
ko premaguješ bolečino trpljenja?*

*Naj odgovorim ti iskreno,
poglej te pridne ljudi,
njihove zgarane roke in pesti,
ki vedo, da na njih bodočnost stoji.*

*Vasica, ti dom si nam dala,
v stiski pomagati znala,
spoštovanja vredna si ostala,
zato ti vaščani čestitamo, HVALA.*

Joško Jakopič



Gasilski podmladek

PRVA ZMAGA TROJANSKIH GASILK

Leto 1998 je bilo prav posebno leto, saj je bila avgusta tega leta ustanovljena prva ženska gasilska desetina na Trojanah. Danes se imenujemo Članice A desetine Trojan. Poveljuje nam desetarka Lucija Doberšek, njenim ukazom pa se pokoravamo: Tina Potrbin, Ana Goričan, Urška Šnurer, Karmen Konjar, Vesna Ostrožnik, Vera Udovič, Irena Marko in Petra Hlebec. Naša mentorja sta Brane Založnik in Tone Lavrač.

Zavzeto smo začele z vadbo že lani poleti. Vsaka je natančno izurjena za svoj del vaje in z rednim treningom smo uspele prebroditi vsako najmanjšo težavo. Veliko pozornosti smo namenile tudi telesni pripravljenosti in fizični moči, zato veliko tečemo in treniramo štafetni tek. Zelo se trudimo biti uigrana ekipa in to se je pokazalo tudi na zadnjem občinskem tekmovanju, kjer smo premagale nasprotnice in se uvrstile na regijsko tekmovanje, ki bo predvidoma jeseni.

Ponosne smo tudi na naše moške članske in veteranske kolege, še posebej, ker so zlasti starejši bolj izkušeni gasilci zgled enotnosti, predanosti in zagretosti pri opravljanju prostovoljne društvene dejavnosti. Dokazali so tudi neverjetno fizično pripravljenost in hitrost. Vesele smo njihove podpore in pomoči pri vadbi.

Za konec bi še dodala, da na gasilske vaje hodimo predvsem zato, da se družimo, zabavamo in pogovarjamo. Zelo smo se zabavale in do solz nasmejale pri mokri vaji, ko smo bile poleg krajevnega igrišča tudi same mokre.

Za to, da nismo umrli od žeje in lakote, pa je poskrbelo Gostinsko podjetje Trojanje, za kar se mu najlepše zahvaljujemo.

Petra Hlebec

NOVO VOZILO ZA PGD BLAGOVICA

V mesecu juniju smo se blagoviški gasilci veselili prihoda novega, sodobnega in tehnično opremljenega gasilskega vozila GVC 16/25. Vozilo je namenjeno za prevoz posadke. V njem je 3000 litrov vode, visokotlačna črpalka, reševalno orodje in zaščitna oprema. Samo vozilo ima štirikolesni pogon in je tako primereno za naš zelo razgiban okoliš. V vozilu je vsa potrebna oprema za gašenje požarov v objektih, naravi in za manjše tehnične intervencije. Podvozje je bilo kupljeno v Ljubljani pri AC Intercar d.o.o., nadgradnja pa izdelana pri AS BUS-u d.o.o. v Domžalah. Z opremo pa nas je opremil GAMAT d.o.o..

Prvič smo tovornjak pričakali 11. junija zvečer, ko so ga naši predstavniki pripeljali iz Domžal. Zbrali smo se gasilci, krajanji ter predstavniki naše občine. Tudi dež, ki je neusmiljeno padal, ni zmotil našega veselja. Za dobro voljo je poskrbel ansambel Milana Resnika, za slajši okus pa naše pridne ženske, ki so pripravile veliko sladkih dobrot.

Drugič pa smo se zbrali v soboto, 3. julija. Tokrat pa smo imeli lepo vreme. Začeli smo s parado, v kateri so sodelovali gasilci okoliških društev, člani in članice, mladinci in mladinke, PD Blagovica, narodne noše, Aktiv podeželskih žena Blagovica - Trojane in nazadnje še vsa gasilska vozila. Na častni tribuni nas je med drugimi častnimi gosti počastil s svojim prihodom gospod nadškof dr. Alojzij Šuštar, katerega smo bili še posebej veseli. Žal se predsednik države g. Milan Kučan, ki smo ga tudi povabili, ni mogel udeležiti naše slovesnosti. Po paradi smo imeli še kratek program z govori naših predsednikov in kratek nastop naših šolarjev. Potem pa je nadškof v spremstvu našega župnika g. Jožeta Vrtovska blagoslovil naše vozilo. Botra, ga. Lojzka Žavbi in g. Alojz Ravnikar sta požegnala tovornjak s šampanjcem, nato pa je tovornjak odpeljal na prvo vožnjo po Blagovici.

Večer smo nadaljevali v prijetnem vzdušju Korada in Brendija in dobri hrani blagovških gasilcev.

Naj se na koncu zahvalim vsem, ki so kakorkoli pomagali pri nakupu našega tovornjaka, še posebej Občini Lukovica, trgovsko podjetje Naprede in Gostinsko podjetje Trojane.



Pripravljen za pomoč

Preveč je vseh imen, da bi jih naštevala, zato še enkrat iskrena hvala vsem in vsakemu posebej, za njegov prispevek.

Čeprav smo nove pridobitve zelo veseli, pa vseeno upamo, da bomo tovornjak čim manj uporabljali v nesrečah.

Z našim pozdravom NA POMOČ!

A. Čerin

PD BLAGOVICA

Planinsko društvo Blagovica je bilo ustanovljeno v letu 1993. Na pobudo nekaj zagnanih planincev, ki so bili člani drugih društev, so se le-ti odločili, da tudi krajanom blagoviške krajevne skupnosti in pa občine Lukovica pokažejo lepote naših gora. Pobudnik je bil Miro Podbelšek. Beseda je dala besedo in v Blagovici je začelo delovati planinsko društvo. Že na prvem občnem zboru se je zbralo preko 60 ljudi. Vodstvo društva je prevzel Viktor Us, ki ga še danes uspešno vodi. Pokazale so se potrebe, da je treba poti tudi markirati, in tako so se štirje člani odločili, da se udeležijo tečaja za markaciste. Vsi so ga uspešno zaključili in takoj pričeli z delom, saj jih je v občini Lukovica sprejelo nad 60 km planinskih poti, ki so čakale na pridne roke in strokovno delo. V društvu se je pojavil problem, ker ni bilo vodnikov, zato je v letu 1998 en član opravil tečaj za vodnika A kategorije. Ker ima KS Blagovica podružnično šolo, se je Bojan Pustotnik tesneje povezal z vodjo šole in danes je na šoli planinski krožek. V letošnjem letu pripravljamo celo mini tabor.

V letu 1998 je PD praznovalo peto obletnico obstoja in v ta namen na Golčaju pripravilo skromno prireditve z razvitjem društvenega prapora, odprlo pa je tudi Rokovnjaško

planinsko pot. Pri Rokovnjaški planinski poti je treba poudariti, da je skoraj v celoti delo Mira Podbelška, ki je tako z idejo o poti, kot tudi s trasiiranjem in pripravo vodnika vodil dela. Pot je dolga 55 km, ima 11 kontrolnih točk z najvišjim vrhom Špilka 957 m. Na vrhu Špilka je majhen bivak, ki je namenjen vsem ljubiteljem planin, odprt pa je bil v letu 1998.

Glavni namen društva je, da ljudem pokaže našo domovino, da jo znamo ceniti in občudovati. Zato vodniško-izletniški odsek vsako leto pripravi program, po katerem aktivnosti potekajo vse leto. V glavnem so to pohodi, izlet v neznano, tradicionalni zimski pohod Golčaj-Špilka, v letu 1999 pa smo ponudbo akcij popestrili še s predavanjem Bojana Pustotnika o nevarnostih v gorah in planinski opremi ter s predavanjem gosta iz PD Moravče Marjana Grilja o planinskem cvetju in naravi. Prav tako je vsako leto sestavni del naših akcij čiščenje naših poti, za kar poskrbi mladina. Skrbimo, da je okolica krajevne skupnosti čista, saj imamo sedež društva prav tu, pred stavbo imamo postavljen tudi zanimiv kozolček. Z ene strani je zemljevid, z druge pa oglasna deska PD Blagovica, vse skupaj pa krasi cvetje, kot se za planinsko društvo spodobi.

Na koncu bi dodal le to: kdor želi hoditi z nami, se nam lahko pridruži, kdor pa bi si rad priskrbel dnevnik Rokovnjaške planinske poti, ga lahko nabavi v gostišču Urankar na Limbarski gori, pri Ivanu Balohu na Dolinah, v gostišču Kekec pod Špilkom, v trgovini Domino v Lukovici in pa v pisarni PD Matica - Ljubljana na Miklošičevi v Ljubljani, za večje skupina pa se lahko naroči v društvu.

Planinsko društvo Blagovica
Bojan Pustotnik



Tako je bilo lani



TURISTIČNO DRUŠTVO GRADIŠČE

V naši očini deluje pet turističnih društev. Ker je čas dopustov, si poleg zasluženega počitka zaželimo tudi zabave in prijetnega druženja. Eno takih, ki zna poskrbeti za take vrste sprostitve, je Turistično društvo Gradišče.

Društvo se je na željo vaščanov Gradišča, Zgornjih Prapreč in Preserij ustanovilo že leta 1992. Naslednje leto pa so Preserjani izrazili željo po svojem društvu in ga tudi ustanovili.

Želja vaščanov je bila oživiti in prikazati pravi način kmečkega življenja, razvijati turizem in poskrbeti za lepši videz in promocijo kraja.

Tako je mogoče pokazati, kako lepo in bogato je življenje daleč stran od mestnega hrupa, komaj lučaj stran od ene najprometnejših cest.

Društvo je aktivno vse leto. Začne se z novoletnim kresom in šahovskim turnirjem. Za čisto okolje poskrbimo v mesecu marcu oziroma aprilu z obsežno čistilno akcijo, ob 1. maju se pripravi manjša zabava s kresom na večnamenskem prostoru. Na vsakoletno srečanje priprave stečejo že zgodaj spomladi. Priprave na to srečanje zahtevajo največ časa, prizadevnosti večjega števila vaščanov, ki to delo opravijo prostovoljno. Pri družabnih igrah je že tradicionalna »košnja« in ocenjevanje najbolj urejene domačije. Drugače pa se vsako leto pripravi kaj novega, kar daje srečanju še posebno privlačnost.

Ob finančni pomoči občine je društvo letos prvič organiziralo proslavo dneva državnosti. Ob tej priliki so bila podeljena tudi priznanja najboljšim učencem Osnovne šole Janka Kersnika iz Brda ter učencem podružničnih šol Krašnja in Blagovica.

Društvo sodeluje s Planinskim društvom Blagovica s transverzalo – Pot slovenskih legend. Pohodniki lahko v naši »brunarici« dobijo žig in se vpišejo v knjigo.

Turističnemu društvu Gradišče že sedmo leto predseduje Mavricij Vidmar, ki ob tej priliki posebej pohvali vse vaščane. Še posebej pa člane, ki so najbolj zaslužni za delovanje društva, in sicer: Marjana Vesela, Toneta Cerarja, Janeza Hrovata in Rafaela Jerasa.

V času delovanja društva je bilo veliko narejenega za domači kraj. Zgrajeno je bilo otroško igrišče, pomagalo se je pri obnovi cerkve Sv. Marjete in poti proti cerkvi ter zgrajena brunarica, ki služi kot večnamenski prostor.

Celoletna prizadevnost se zaključila z jesensko ekskurzijo, kjer kane že kaka nova ideja za naslednje leto.

V Gradišču vedo, da le s skupnimi močmi lahko popestrijo podeželski utrip in z lepšo urejenostjo vasi pripomorejo k lepši podobi občine.

Mavricij Vidmar
Marta Drčar

35 LET POZNEJE

Čas beži z neverjetno naglico. Daljnega let 1964 je zaključila šolanje na osnovni šoli Brdo-Šentvid obetavna generacija. Koliko je bilo neznanek pred nami, koliko odkritih in še več skritih želja in pričakovanj.

Zdaj po 35 letih so ostali spomini na šolo, na otroštvo, na zgođe in nezgođe in spoznanje, da je 35 let minilo hitro, prehitro.

In ta generacija – večina abrahamcev – se je zbrala v organizaciji Janija Pogačarja, Vike Jasenc-Kosmatin in Milana Prašnikarja. Stan-ka Hribar je poskrbela za popestritev srečanja s srečolovom. Vsi prisotni smo dobili posebno spomenico za udeležbo na tem, kar čednem jubileju.

Generacija 28-ih je bilo dobro zastopana. 21 se nas je zbralo, dva sta se opravičila, trije se niso javili. Julijane Dolinar pa nikakor nismo mogli izslediti. Spomnili smo se tudi pokojne Joži Grahek-Kladnik.

Srečanje je bilo prijetno in razšli smo se z obljubo po ponovnem srečanju ob 40-letnici... in naprej.

Milan Drčar

PA SE SLIŠ' OD SV. VIDA ZVON...

Ob 10. obletnici delovanja

Mešani pevski zbor Šentviški zvon že 10. leto pozvanja doma in drugod po Sloveniji in vabi ljubitelje petja k poslušanju.

Z ustanovitvijo v letu 1989 smo potrdili zavedanje samega sebe, svoja hotenja po lastnem kulturnem delovanju in izražanju ter potrebo po zlahtnem druženju, kakršno prinaša samo pesem. Začetno taktirko je zastavila ga. Metka Novak, od leta 1993 pa vodi zbor g. Karel Leskovec s svojo izjemno pedagoško predanostjo vzgoji pevcev, da postopoma zmoremo posegati po zahtevnejših skladbah. Tako se naš pevski program širi s slovenskimi narodnimi in umetnimi pesmimi, umetninami črnske duhovne glasbe in evropsko sakralno glasbo.

39 pevk in pevcev ima v svoji kroniki izpisana številna gostovanja po domovini, naš zven vsako leto odmeva na pevskih taborih in revijah ter na nepogrešljivih samostojnih letnih koncertih. Ubrana pesem vsako leto polepša tudi sivino vsakdanjika v domovih upokojencev, z božičnimi koncerti, ki predstavljajo že naš železni repertoar, pa prinašamo moč večnih melodij v tihi zimski čas pričakovanj. Posebno doživetje sta bili letos tudi dve srečanja – prva revija pevskih zborov Šentvidov Slovenije v Šentvidu pri Grobelnem in prvo srečanje »Zvonov« Slovenije, to je useh zborov, ki imajo v svojem imenu tudi ime »Zvon«. Srečanje je bilo v Mengšu, organizator je bil moški pevski zbor Mengeški zvon.

Z letošnjim celovečernim koncertom 22. maja smo tako sklenili praznovanje 10. obletnice delovanja; le-to je namreč potekalo v treh delih – jesenski koncert ljudskih pesmi, koncerti božičnih pesmi ter letni koncert.

Pesem vedno seže do srca, pa naj bo umetna ali narodna, domača ali tuja, otožna ali hudomušno šegava. Pesem je Slovencem položena v zibelko, z njo smo se skozi stoletja ohranjali in preživeli. Zato pridite in zapojte z nami v novi sezoni. Vsak ponedeljek od 20.00 do 21.30 ure odmeva naš glas v prostorih OŠ Janka Kersnika Brdo.

Veselo in z upanjem naprej, Šentviški zvon, v drugo desetletje.

Mojca S.

LUKOVŠKA GODBA

Le kdo v naši občini ni slišal tako ali drugače za Lukovško godbo. Iz ideje nekaterih entuziastov in ob podpori občine Lukovica je bila godba ustanovljena 17. 4. 1998.

Na ustanovnem zboru v Lukovici je bilo izvoljeno vodstvo, postavljena je bila vizija in kup načrtov, seveda ob dobri volji vsega članstva. Našteli smo in vpisali okrog 40 glasbenikov v občini, ki bi bili primerni za godbenike. Na tem zboru smo izbrali tudi strokovnega vodjo godbe (kapelnika), to je Jure Močilnikar iz Moravč. Omeniti je treba še, da so bili pred tem kupljeni delno rabljeni instrumenti od kamniške godbe.

In začelo se je. Pod vodstvom Jureta Mičilnikarja in Karla Leskovca smo takoj organizirali interno glasbeno šolo godbe za začetnike - teorija glasbe in praktično delo na instrumentih.

Po prvih težavah (kaj kmalu je velika volja mnogih članov izhlapela), smo začeli z vajami. Tako je bila prva vaja 8. 9. 1998, v kulturnem domu v Šentvidu. Bilo nas je osem. Sprva je šlo težko, saj nas večina še ni nikoli igrala v godbi. Dobivali smo se ob torkih in pridno in zagnano vadili. Na zimo smo se zaradi ogrevanja, preselili v lukovško dvorano, kjer še sedaj vadimo. Naš prvi javni nastop smo pričakovali. To se je zgodilo 30. 4. 1999 na predvečer 1. maja. Nastop je bil veličasten in zelo uspešen, pa tudi odmeven, saj smo igrali na več krajih v občini, V Lukovici, Krašnji, Rafolčah in že ob večernem kresu še na Prevojah. Led je bil prebit. Vaje so se nadaljevale, pridružili pa so se nam novi člani.

Naslednji nastop smo imeli ob 75-letnici Moravške godbe, kot ena od povabljenih godb v Moravčah. Tudi tu smo bili toplo sprejeti.

Zelo slovesno pa je bilo ob našem tretjem nastopu v Blagovici, ko smo sodelovali ob prevzemu novega gasilskega avtomobila.

Naši nastopi se vrstijo. Tako smo povabljeni k sodelovanju ob letošnjem občinskem prazniku, 4. septembra, gotovo pa to ne bo zadnji nastop v letošnjem letu.

Nalog in načrtov ima Lukovška godba res veliko. Ena najpomembnejših je, da pridobimo čim več članov. Trenutno nas je 15, zato nam ob nastopih pridejo pomagat fantje iz sosednjih godb, saj sami ne pokrijemo vseh instrumentov, ki so potrebni za normalno delovanje godbe.



Prvi nastopi so že za nami

Želimo se naučiti čimveč dobrih, udarnih pesmi in koračnic, zato pa bo potrebno še mnogo, mnogo vaj.

Želimo biti v pónos občanom Lukovice in s tem popestriti kulturno dejavnost občine tudi za naprej.

*Predsednik
Kamil Domitrovič*



TURIZEM SMO LJUDJE...

Poznate zgodbo o bahavem grajskem vrtnarju, ki se je venomer hvalil, da je njegov vrt najlepši na svetu?

Epilog te zgodbe je, da je kralj, naveličan nenehnega hvalisanja, enostavno podrl obzidje in postavil vrtnarja na realna tla.

Tudi za naš turizem velja ali pretirana hvala o naših krasotah ali pa jadikovanje, kako je drugod vse drugače - beri boljše.

Če prav razumem turistična potovanja - je eden od ciljev spoznanja drugačnosti, eksotičnosti in primerjave z domovino pride sama od sebe - in ne boste verjeli - zraste ji cena.

Letošnje potovanje na Ciper ni bila priložnost za blagodatni porjavele kože, temveč tudi priložnost za pašo oči in prisluhom zvokom. Zakaj vendar ta otok, razdeljen zaradi trapaste politike na dva dela - turški in grški živelj, še vedno s priokusom smodnika, obišče 3 milijone turistov (po trije na vsakega prebivalca)? Kmalu mi je bilo jasno!

Izjemna pozornost, nevsiljivost pri ponujanju uslug, ljudje živijo za turizem. Zadovoljni so tudi, če zaviješ v sosedov lokal. Razmišljajo globalno, potrošen dolar ali marka bo ostal na otoku in nikakor ni videti tako znane slovenske »fušije«. Morda zato naš turizem ne uspeva, ker razmišljamo »vrtičkarsko«. Če pomislim, da bi se v Črnem grabnu ustavilo vsaj 1% vseh tranzitarjev, npr. 600 ljudi, vsak za-

pravi 10 dolarjev, kar zneso 6.000 dolarjev dnevno ali preko 2 milijona na leto?

Kako to njim uspeva? Zelo enostavno. Zaviješ v majhno restavracijo, čeprav samo na požirek, prijazno ti postrežejo in obvezno vprašajo od kod si (no, s Slovenijo imajo težave) in koliko časa ostajaš. Takoj sledi vprašanje, ali ste si ogledali rojstni kraj Afrodite, razdeljeno Nikozijo, opustelo Patagusto ali veseljaško Agi napo. Vzemite si rentacar, vam svetujejo, poglejte si našo lepo deželo. Dovolj, da vzbudijo željo in naenkrat ti je dopusta premalo in denarnica premajhna.

V aranžmaju agencije smo slovenska skupina z avtobusom prekrizirali z Grki naseljen del otoka in spotoma obiskali še »Camp Triglav« - naše fante na razmejnitveni črti v uniformi Združenih narodov. Tržijo tudi ranjeno dušo nekdanj enotnega otoka. Z vami ne delijo samo veselja in radosti, pač pa tudi žalost. Srda pa tukaj ni; tudi na Turke na drugi strani ne. Morda samo toliko, da nikdar ne naročate turške kave - obvezno naročite ciprsko.

Ponudijo ti življenje in niti slučajno ti ne dajo vtisa, da si outsider. Na Ciper prideš zaradi njih, k njim na obisk in tako te tudi obravnavajo.

P.s. Na Cipru je stopnja nezaposlenosti 0,6 % tudi po zaslugi dobre turistične »klima« med prebivalci. Toliko v razmislek!

Milan Drčar

ENOLETNO DELO ŠAHOVSKEGA DRUŠTVA ČRNI GRABEN

Šahovsko društvo Črni graben je bilo ustanovljeno 15. maja 1998 in ima prostore v Gasilskem domu Prevoje v Šentvidu 33a, od koder je tudi prišla pobuda za ustanovitev. Ustanovni člani so: Jemec Viktor, Dolinšek Marjan, Pevec Franc, Andrejko Franc, Vindišar Marjan, Hribar Janez, Andrejka Martin, Cijan Lojze, Omahna Tomo in Adrejka Mihael.

Društvo naj bi pokrivalo celotno območje občine Lukovica. Izvoljen je bil Izvršni odbor: Jemec Viktor, predsednik; Dolinšek Marjan, podpredsednik; Andrejka Martin, blagajnik; Cijan Lojze, tajnik; Omahna Tomo, član; Pustotnik Janez, član. V nadzorni odbor so bili izvoljeni: Vindišar Marjan, predsednik; Andrejka Franc, član; Andrejka Miha, član, in v disciplinsko komisijo: Hrivar Ivan, predsednik; Kotnik Janez, član; Pevec Janez, član. Potrjen je bil žig in pečat društva, ki ju je oblikoval Stupica Božidar.

Poglejmo, kaj se je dogajalo nekaj let pred ustanovitvijo društva in takoj zatem.

Prvič je nastopila šahovska ekipa občine Lukovica na Obrtnem sejmu leta 1996 v Domžalah v sestavi: Hribar Ivan, Hribar Viktor, Jemec Viktor in Dolinšek Marjan in osvojila prvo mesto pred občino Domžale in pred občino Mengeš, ter s tem prehodni pokal. Leta 1998 pa je zasedla 2. mesto, za Domžalami in pred Moravčami in Mengšem.

Izvedeno je bilo srečanje na desetih deskah - vsak z vsakim, v letu 1997, na povabilo šahistov občine Moravče v Moravčah, ki se je končalo v našo korist z rezultatom 43 : 38; v letu 1998 v jeseni pa povratno srečanje na Prevojah, ki se je končalo z rezultatom 51,5 : 48,5, spet v našo korist.

V šolskem letu 1998/99 je bil organiziran šahovski krožek na OŠ Janko Kersnik Brdo pri Lukovici, ki ga je usmerjal predsednik društva, pomagal pa mu je učenec osmega razreda Miha Dolinšek. Posamezniki s šole so se udeležili tekmovanja posameznikov v Komendi ob spremstvu našega člana društva Alojza Cijana, ki bo jeseni prevzel vodenje šahovskega krožka na OŠ Brdo. Tako bomo mlade šahiste bolj izurili, da bodo dosegali še boljše rezultate na naslednjih tekmovanjih. Najboljši šahisti so dobili priznanja v šolskem letu 1998/99:

- Miha Dolinšek za drugo mesto na turnirju OŠ Janko Kersnik Brdo in za pomoč in vodenje šahovskega krožka.

- Gašper Dolinšek za prvo mesto na turnirju OŠ Janko Kersnik Brdo in za prvo mesto v razredu 4.b ter za 19. mesto na turnirju v Komendi izmed 47 (drugi najboljši iz OŠ Janko Kersnik Brdo).

- David Češka za 25. mesto na turnirju v Komendi izmed 47 (tretji najboljši iz OŠ Janko Kersnik Brdo).

- Jože Drčar za 3. mesto na turnirju OŠ Janko Kersnik Brdo za 28. mesto na turnirju v Komendi izmed 47 (četrty najboljši iz OŠ Janko Kersnik Brdo)

- Blaž Jemec za 13. mesto na turnirju v Komendi izmed 47 (prvi najboljši iz OŠ Janko Kersnik Brdo) in za 4. mesto na turnirju OŠ Janko Kersnik Brdo.

- prof. Ignac Korošec za vzpodbujanje in vzgojo dobrih šahistov v 4. b razredu na OŠ Janko Kersnik Brdo.

Dva naša člana sta sodelovala na novoletnem šahovskem turnirju v Gradišču, kjer je Alojz Cijan zasedel 1. mesto in Marjan Dolinšek 2. mesto.

Sodelovali smo na šahovskem turnirju pod okriljem Športnega društva Krašnja v februarju 1999, kjer je Alojz Cijan zasedel 1. mesto, Viktor Jemec 2. mesto, Janez Pustotnik 3. mesto, Martin Andrejka 4. mesto, nastopila sta še Marjan Vindišar in Franc Andrejka.

Sodelovali smo na simultanki z mednarodno mojstrico Kiti Grosar Wmm 28. februarja 1999 v RCU Lukovica, ki jo je organiziral gospod Marjan Štrukelj. Nastopili so člani krašnjanskega društva in naši šahisti. Dosežen je bil kar neverjetno dober rezultat: Martin Andrejka in Janez Pustotnik sta zmagala, Alojz Cijan in Jože Pustotnik sta remizirala, izgubili pa so Viktor Jemec, Marjan Vindišar, Andrej Urankar in Franc Andrejka.

V gasilskem domu v Šentvidu je bil izveden spomladi 1999 leta prvi kategorijski turnir novonastalega društva. Zmagal je Tomaž Beden (7 točk), drugi je bil Viktor Jemec (6,5 točke), tretji Alojz Cijan (6 točk), nato pa so se zvrstili Marjan Dolinšek (5 točk), Marjan Vindišar, Martin Andrejka in Milan Vidregar (vsi po 4,5 točke), Janez Vidregar (4 točke), Franc Andrejka in Tomo Omahna (1,5 točke). Prvi trije so prejeli na občnem zboru 13. junija 1999 za nagrado pokale.

Predlog dela v letu 1999/2000: sodelovanje v III. šahovski ligi, sodelovanje na srečanju občin v organizaciji Občine Lukovica, srečanje Moravče-Črni graben, tekmovanje med krajevnimi skupnostmi, mogoče že v okviru občinskega praznika, udeležba na šahovskem tekmovanju na Obrtnem sejmu v Domžalah, organizacija dveh turnirjev za kategorije (najprej za IV., potem morda že za



Udeleženci turnirja v Krašnji in simultanke z mednarodno mojstrico Kiti Grosar v RCU v Lukovici

tretjo...), sodelovanje z OŠ Brdo in vodenje šahovskega krožka (navezava sodelovanja s kakim tujim klubom), udeležba na turnirju posameznikov v Gradišču in Krašnji, izobraževalni šahovski večeri v klubski sobi.

Članom šahovskega društva želimo še veliko uspehov.

Vabimo še ostale šahiste in simpatizerje, da se včlanijo v naše društvo, učence OŠ Brdo pa, da se vključijo v delo šahovskega krožka.

Viktor Jemec

OBNOVLJEN SPOMENIK ŽRTVAM FAŠIZMA NA KORENU

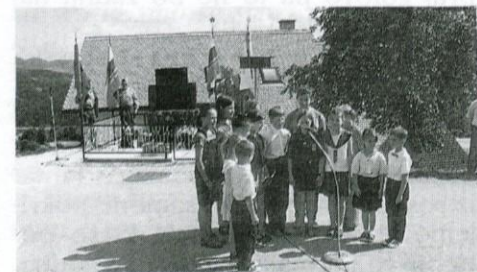
Na Korenu so v nedeljo, 18. julija 1999, OO NOV Občine Lukovica pripravilo slovesnost ob obnovljenem spomeniku žrtvam fašističnega terorja. Nemci so leta 1942 sklenili uničiti vas s prebivalci vred, ker so dobivali obvestila, da sodelujejo s partizani. Požgali so hiše, zaplenili vse imetje, vse moške, starejše od 16 so zaprli v skedenj, mučili in na koncu zažgali. Skupaj je na Korenu zgorelo 16 moških, ženske in otroke pa so odpeljali v taborišče.

V kratkem kulturnem programu so sodelovali učenci Osnovne šole Krašnja.

Obnovitev spomenika je omogočilo OO NOV Občine Lukovica. Podjetje Grasto d.o.o. je položilo granitne kocke, Arburetum Volčji Potok zasaditev cipres in cvetlični aranžma ob otvoritvi.

Ob tej priložnosti ne smemo pozabiti tudi na določene posameznike, ki so s fizičnim delom in dobro voljo veliko prispevali, da je spomenik obnovljen.

Kristina Brodnik



PREDSTAVLJAMO VAM ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

Za Športno društvo Krašnja bi se dalo reči, da s prizadevnim in vsestranskim ljubiteljskim delom na področju športa in športne rekreacije med krajane KS in vse svoje člane v prostem času prinaša veliko vedrine in zadovoljstva. Veliko pa je tudi ljudi, ki so društvo spoznali ob najrazličnejših predivah, kot udeleženci le-teh ali kot sodelujoči v drugih oblikah sodelovanj. Med njimi je tudi izjemno veliko število znanih slovenskih športnic in športnikov, ki so se po pravilu radi odzvali povabilom in kasneje z društvom postali pravi prijatelji, nekateri celo ožji sodelavci. Do tako obširnega in danes uspešnega dela društva pa je bilo potrebno postoriti marsikaj, predvsem pa dolga leta nadgrajevati skrbno pripravljene programe, ki so sloneli na veliki zagnanosti posameznikov, predvsem pa tudi na določeni strokovnosti.

Verjetno se še marsikdo v dolini Črnega grabna ali današnji mladi občini Lukovica spomni, da je bil predhodnica današnjemu društvu Nogometni klub Napredek, ki je bil ustanovljen 14. decembra 1971 leta in je k organizirani igri nogometa privabil veliko mladih fantov - domačinov in tudi mnogih iz bližnjih ter bolj oddaljenih vasi in krajev. V sicer zelo skromnih delovnih pogoji je ta klub živel vse do 10. februarja leta 1980, nakar se je po sili razmer takratnih zahtev Nogometne zveze Slovenije (Portoroški sklepi), ker ni mogel poskrbeti za obvezne mlajše selekcije igralcev, preimenoval v Športno društvo Krašnja. Da je bila odločitev lažja, je k temu nedvomno prispevala izgradnja nove OŠ v Krašnji, ki je z novimi prostorskimi možnostmi in tudi z ozko organizacijsko povezanostjo z društvom odprla neskončne možnosti, da smo v Krašnji začeli precej širše organizirati športno-rekreativne dejavnosti za vse starostne strukture krajanov in ostalih članov društva.

Na ta način smo iz leta v leto postopoma nadgrajevali svoje programe in jih ocenjevali po načelu zadovoljstva njihovih uporabnikov. Ali povedano drugače. Stvari, ki se niso »prijele«, smo opuščali, uspešne pa obdržali. In prav zaradi takšnega načina selekcioniranja smo že pred leti ugotovili, da nam je uspelo izo-

blikovati izjemno dober in pester program dela, ki bi bil lahko zelo dobra podlaga za delo vsem manjšim vasesm ali krajem, ki si šele utirajo pot v organizirani športno-rekreativni prostor. Poudariti pa je potrebno, da smo vsa ta leta vlagali velike napore v zagotavljanje lastnih virov finančnih in materialnih sredstev, v ogromno število ur prostovoljnega ljubiteljskega dela in vedno iskali sodelavce v vseh tistih segmentih, ki so bili nujni in najpomembnejši.



Tek za krof

Športno društvo Krašnja danes šteje kar 272 članov, od katerih je približna polovica predšolskih in osnovnošolskih otrok, drugo polovico pa sestavljajo dijaki, študenti in krajanter nekateri zunanji člani bolj ali manj starejših starostnih struktur. Društvo je vključeno v Športno zvezo Domžale, Športno unijo Slovenije, Namiznoteniško zvezo Slovenije in Medregijsko namiznoteniško zvezo. Njegov program se sestoji iz posameznih sklopov dejavnosti, kamor sodijo:

- Izvenšolski programi in sodelovanje z OŠ Krašnja (programi za predšolske otroke, plesna in namiznoteniška dejavnost, sofinanciranje šole v naravi in taborov, sofinanciranje učenja plavanja itd.). Učenci in učitelji pa se redno udeležujejo ali drugače sodelujejo pri delu društva.

- Vadbene skupine za odrasle (sekcija STV za ženske in moške, pohodniška dejavnost, sekciji za metanje varpe in vlečenje vrvi). K tej dejavnosti pa društvo prišteva tudi dva individualna programa, in sicer za atletinjo Veroniko Bohinc ter športnika-invalida Mirka Lebarja.

- Namizni tenis - regijski tekmovalni nivo.

- Organizacija večjih množično-rekreativnih prireditev internega in širšega pomena (orientacijski pohodi, Šraufov spominski pohod, odprto prvenstvo Krašnje v metanju varpe in vlečenju vrvi, igre brez meja, ki se

jih udeležujejo vasi KS vključno s Trnjava, Tek in pohod za krof in še nekatera druga družabno-rekreativna srečanja krajanov.

- Izobraževanje lastnih strokovnih kadrov.

- Zagotavljanje potreb po športnih vadbenih in drugih prostorih za dejavnost.

- Investicije in investicijsko vzdrževanje.

- Ostale stalne in občasne naloge oz. aktivnosti, kamor sodijo sodelovanja s krovnimi zvezami, občino Lukovica, OS Krašnja in matično OŠ Janko Kersnik Brdo, s KS Krašnja in njenimi ostalimi društvi (predvsem z KUD Fran Maselj-Podlimbarski in PGD), z velikim številom sponzorjev in donatorjev ipd. Društvo že peto leto vsak mesec izdaja Društveni informator in članstvo povezuje tudi s stalmimi uradnimi urami društvene pisarne. ŠD Krašnja pa daje velik pomen tudi sodelovanju s sredstvi javnega informiranja, predvsem iz športnega področja in v skladu z možnostmi tudi nakupom nekatere športne opreme in rekvizitov. Veselo pa je tudi slehernih sodelovanj z drugimi sorodnimi društvi v Sloveniji in izven nje.



Bela žogica osvaja

Sprejete društvene programe za tekoče leto skušamo realizirati do potankosti, zato skoraj ne mine teden, da se v društvu samem ali kraju oz. izven njega ne bi kaj dogajalo. Enako ustaljeno so potekale tudi že vse letošnje aktivnosti, morda je čutiti edimo večjo vrzel pri aktivnostih delovanja sekcije za vlečenje vrvi in metanja varpe, za kar je verjetni vzrok trenutna slaba organiziranost teh dveh panog na nivoju države Slovenije.

Brez strokovnih kadrov in drugih mentorjev posameznih dejavnosti si seveda ne gre zamišljati dobro organiziranega dela. Nekaj je lastnih - društvenih, nekaj strokovne pomoči pa društvo pridobi z zunanjimi. Predšolski program izvaja Marija Cerar,

šolske pa učitelj telesne vzgoje Mitja Beguš in Uroš Beguš, med zunanjimi pa na področju plesne dejavnosti sodelujemo s Plesno šolo Miki. Organizirane oblike rekreacije za odrasle vodijo Franci Žavbi ml., Mojca Beguš, Vili in Blaž Golob ter Danijel Budnar, Stanislav Jemec in Anton Požar. Treninge najboljših igralcev namiznega tenisa pa vodi Uroš Beguš. V tem letu smo pričeli zelo uspešno sodelovati tudi s Karate klubom Domžale, ki je v društvu opravil že dva dvajseturna tečaja.

Poletne počitnice so prišle kar prav za nabiranje organizacijske moči za nove dogodke, ki bodo v tem letu še sledili. Ponovno bodo zaživeli programi v šoli in vse ostale organizirane dejavnosti. Društvo pa čakajo še organizacije Iger brez meja, ki bodo na Korenu, odprto prvenstvo Krašnje v vlečenju vrvi in metanju varpe, izjemno veliko dela bo tudi z organizacijo že 14. Teka za krof in 6. Pohoda za krof, ki bosta tudi letos prvo nedeljo v oktobru. Ljubitelji hoje v gore čakajo še izjemno lepe ture, kot so Grintovec, Repov kot, gozdna učna pot na Malem vrhu, Blegoš, Slivna in Kofce.

Precej slovesno in veselo bo tudi na društveni predstavitvi knjige Hodim z rokami, ki je izšla že meseca julija in jo je na društveno pobudo napisal pisatelj Ivan Sivec. Govori pa o delu in življenju Mirka Lebarja. Prav na ta večer pričakujemo, da se bo vabilu odzvalo veliko število vrhunskih slovenskih športnic in športnikov, ki že dolgo prijateljujejo z nami in izjemno cenijo Mirka.

Do konca tega tisočletja bomo izdali še nekaj številčk Informatorja, v društveno pisarno pridobili telefonski priključek..., pred božičem pa ponovno organizirali šahovski turnir in s skromnimi darili in koledarji tudi letos obiskali prav vsa gospodinjstva v KS Trnjava ter vsa ostala, kjer domujejo naši člani. In potem bomo ponovno ugotovili, da smo resnično pridno in dejavno društvo, ki bo že čez dobri dve leti praznovalo 30-letnico delovanja.

Toliko o delu ŠD Krašnja ob izidu prve številke časopisa Rokovnjaci, ki mu ob tej priložnosti želimo uspešno informiranje prav vseh občanov, ki ga bodo zagotovo z veseljem prebrali. K temu prizadevanju bo pričakovani delež sodelovanja z veseljem prispevalo tudi ŠD Krašnja. Srečno!

Marijan Štrukelj

POLETNA ŠOLA MAK V MOTNIKU

Letos so v Motniku že tretjič odprta vrata poletne šole Mak, ki jo organizira Društvo v spomin staršev Matevža in Angele Kadunc in kjer otroci v poletnem času utrjujejo znanje jezikov in računalništva, se urijo v ročnih spretnostih in razvijajo svojo ustvarjalnost. Poleg otrok iz območja Motnika, Tuhinjske doline in okolice Vranskega poletno šolo v Motniku obiskujejo tudi otroci iz občine Lukovica, predvsem iz Trojan in Blagovice. (M.S.)

MOJE POČITNICE V POLETNI ŠOLI

Poletna šola Mak se je začela že 1. julija. V njej se lahko učiš več jezikov: angleščine, nemščine, italijanščine, španščine in francoščine. Lahko se odločiš tudi za računalništvo ali strojepisje in hodiš v knjižnico, kjer si lahko sposodiš, knjige, ki so na izbiro. Imamo tudi rezbarsko in likovno ter astronomsko in orientacijsko delavnico.

Na rezbarsko ali likovno delavnico lahko pride, kdor želi. V likovni delavnici rišemo cerkev, slikamo na strešne opeke in panjske končnice, fantje pa v rezbarski delavnici rezbarijo živali in podobno. Pri teh delavnicah se sprostimo in zabavamo in tudi ostali se lahko preizkusijo v slikanju na opeke in panjske končnice.

Astronomska in orientacijska delavnica sta na Menini planini, kjer počnemo veliko reči. S teleskopom opazujemo Luno, zvezde in razne planete. Pri orientacijski delavnici pa smo se pridružili tabornikom, s katerimi smo napravili taborni ogenj, se učili postavljati šotor in streljati z lokom. Zvečer pa smo ob tabornem ognju pekli koruzo in krompir, v kotlu pa se je kahal golaž za večerjo.

V poletni šoli obiskujemo pouk angleškega jezika, kjer ponavljamo angleške besede, pojemo angleške pesmi in gledamo filme, ki so povezani s tistim, kar se učimo. Na koncu pa igramo računalniške igrice, ki so povezane s snovjo, ki smo se jo učili. Pri tem tečaju se zelo zabavamo in se veliko smejimo.

Poletna šola mi je zelo všeč, čeprav so počitnice. Veliko ponavljamo, kar mi pomaga med šolskim letom, učiteljice, ki nas učijo, so zahtevne, a zelo prijazne.

Hodim tudi k računalništvu. Tudi tam se veliko smejimo, zabavamo in šalimo, a se tudi precej naučimo. Rišemo na računalnike in spoznavamo različne programe.

Poletno šolo obiskujem že drugo leto, saj mi je zelo všeč. Lansko leto sem hodila v juliju in avgustu, letos pa samo v juliju, saj je bilo zelo veliko prijavljenih. Ker je v poletni šoli zelo zabavno, vabim tudi druge, da se nam naslednje leto pridružijo.

Monika Jereb

AEROBIKA

Pozdravljeni

Zavedam se, da se s ponudbo aerobike srečujete skoraj na vsakem koraku. Ko se odločate za obisk, odločilno vloga navadno igra ta bližina vadbe in njena cena. Na OŠ Janka Kersnika na Brdu bomo letos odprli novo sezono aerobike, tretjo po vrsti.

Zavedam se, da nestrokovno vodena vadba lahko pripelje do poškodb. Prav iz tega razloga dajem poseben poudarek kvaliteti v varnosti vadbe, ki jo izvajam po standardih AFAA. Izobražujem se tako doma kot v tujini. Pred kratkim sem obiskoval dvomesečni tečaj cirkuit class-a v Londonu.

Z veliko svežega znanja bom prav tako kot že lansko leto poleg sedaj že stalnih terminov (torek in četrtek ob 21. uri) v OŠ na Brdu, poučeval aerobiko na mariborski fakulteti, šoli za org. vede v Kranju, kjer je le-ta vključena v obvezno telovadbo! Ker poleg študentov FOV obiskuje moje ure vse več zunanjih oseb, sklepam, da so moje ure pestre in zanimive, saj v Kranju deluje veliko tovrstnih športnih aktivnosti.

ZAKAJ RAVNO AEROBIKA!

Na to vprašanje vam bo odgovorila naslednja tabela

Vrsta aktivnosti	poraba (kca/uro)
sedenje	61
stoja, stanje	84
vožnja	
avtomobila	120
počasna hoja	264
hitra hoja	396
počasen ples	216
hitri ples-aerobika	708
tek (1,5 km/12 min.)	576
badbinton	408

VPLIV AEROBIKE NA TELESNO MASO

Z vadbo aerobike izgubljam maščobo na tistih mestih, kjer je ob hujšanju s samo dieto ne bi, in dosežemo zmanjšanje količine maščobnega tkiva, ne da bi hkrati bistveno vplivali na druga tkiva in volumen ter sestavo telesnih tekočin (mišično tkivo, voda, minerali, zaloge sladkorja). Težava pri debelih ljudeh najpogosteje ni pretiravanje v prehrani, temveč premajhna poraba energije. To poudarjajo v vseh dietnih programih. S hrano pride v telo določeno število kalorij, se pravi energije. Če to število kalorij presega tisto, ki je potrebna za ohranjanje telesnih funkcij organizma in omogoča preživetje v stanju mirovanja (povprečno porabi v mirovanju moški, težak 70 kg, 1785 kalorij na dan) in tisto za telesno in intelektualno delo, se presežek kalorij kopiči v telesu v obliki maščob. Če jemo preveč, kot porabimo z delom, se bomo začeli rediti. Energijski vir za kratke in intenzivne napore je glikogen, za dlje časa trajajoče aktivnosti manjše intenzivnosti pa se začne črpati energija iz zaloga maščob. Za dejavnosti, ki trajajo uro ali več, se večji del energije dobi z maščobami, seveda zopet odvisno od intenzivnosti. Če vemo, koliko energije porabimo za kakšno aktivnost, lahko ocenimo, kolikšni so izgledi za ohranjanje oz. zmanjšanje telesne teže.

Pojem aerobika ima več pomenov.

- je najpomembnejši izvor energije v organizmu; biološka oksidacija ali aerobna respiracija je proces, v katerem se hranilne snovi pretvarjajo v vodo in ogljikov dioksid ob prisotnosti kisika;

- je metoda fizične vadbe, s katero povzročimo učinkovite spremembe v dihalih in obtočilih z aktivnostmi, ki zahtevajo samo srednje porast porabe kisika in jih lahko vzdržimo;

- je samostojna športna panoga.

Pri bodybuildingu mislimo z pojmom aerobika na vse tiste vaje, ki povzročajo aerobične učinke.

Aerobika je odlična vadbena metoda za razvijanje funkcionalnih sposobnosti:

- ker vpliva na izboljšanje srčno-žilnega in dihalnega sistema;

- ker so aktivirane velike mišične skupine;

- ker se aktivira v glavnem oksidacijski energijski sistem

- ker se vadba izvaja v zmerni intenzivnosti.

Če aerobne aktivnosti izvajamo nepretrgoma 20 minut ali več, potem izzovejo adaptacijske učinke, ki se

kažejo v zvezi s srčno-žilnim in dihalnim ter živčno-mišičnim in energijskim sistemom.

nekaj nasvetov

OPREMA

... naj bo lahka. Primerne so pajkice in mikica, lahko tudi dres ali trenirka. Tesno primejajoče se oblačila omogočajo, da se lažje zavedate svojega telesa in zato tudi pravilneje izvajate vaje, kar je zelo pomembno za učinkovito vadbo. Čeprav zaradi sodobnega načina vadbe ne čutimo bolečin v mišicah, priporočam, da se po aerobiki toplo oblečete in počasi ohlajate telo.

OBUTEV

... naj ima močnejši in prožen podplat, ki dobro ublaži trd doskok na tla. Vežalje zavežite pri prstih na lahk, okrog gležnjev pa močno.

DODATNA OPREMA

... priporočam, da s seboj prinesete brisačo ali ležalko za na tla in plastično stekleničko z nesladko pijačo, tako da sproti nadoknadite izgubljeno tekočino.

Leta niso ovira! Pri vadbi velja, da vsak dela zase po svojih zmožnostih. Ker k vadbi pridemo zaradi sebe tudi delamo zase!

Dobimo se 30. septembra ob 21. uri v mali telovadnici na OŠ na Brdu!

Ko se odločiš - ne odlašaj!!! Tisti trenutek pobrskaj po spominu, pokliči prijateljico, znanca, nekdo se bo že našel, ki se bo skupaj s teboj odpravil na prvo free uro 30. 9. ob 21. uri!

Zato pripravite opremo in edini izgovor, ki vam ostane, je:

»Nimam časa, moram na vadbo«

*Lep pozdrav
Bogdan*

SVILENA MEGLICA

*Prišla je potih,
kot vetrič lahno,
za sabo zaprla je vrata tesno.
Oblekla je svilo na golo telo,
poljubila mu v gnusu je lice,
podala roko.*

*Ker je oblaki niso skrili,
je potegnila čez se nebo.*

*Zjutraj na veje
češnjevoga drevesa
se ujela je ptica,
nekdaj je pela lepo.
Čeprav jo je skrila
svilena meglica,
jo je našlo oko.*

Gala Eluard

SPOZNAJMO BISER SLOVENIJE, ENEGA OD MNOGIH...

Mnogi nas ne poznajo. Majhni smo v majhni državi. Pa vendar imamo nešteto biserov, s katerimi se lahko predstavimo svetu. Ponosni smo na naše gore, morja, jezera in skrivnostne jame. Tisti pa, ki poznamo še en majhen biser, vemo, da smo lahko ponosni tudi nanj. V mislih imam našo edino slovensko avtohtono pasmo - KRAŠKI OVČAR! Mnogi ga poznate, so pa tudi takšni, ki jim je ta pasji zaklad naše prelepe dežele Slovenije še neznan. Ne bom opisovala pasme, ker to najdemo v vsaki boljši knjigi o psih. Lahko pa napišem, da je to res izreden pes. Vreden spoštovanja in cene! Ne želim ga hvaliti. To bi lahko pasmi le škodovalo, saj bi si mogoče kdo zaželel psa le na podlagi mojih izkušenj. Mislim pa, da ni nobene škode, če napišem to, kar vedo vsi, ki kraškega ovčarja poznajo.

To je trden pes, močnega značaja, ki se nikoli ne podredi v sužnja, toda vseeno je neskončno zvest svojemu gospodarju in družini. Je neustrašen čuvaj, je podkupljiv in vdan ter ubogljiv le tistemu, ki si pridobi njegovo zaupanje. Kdor enkrat splete nit prijateljstva z njim, je ne pretrga nihče več.

Kaj pravzaprav želim doseči s tem člankom? Le to, da bi spoznali tudi drugi, da je vredno ohranjati to naravno dediščino. Društvo DLVKOS si že leta trudi ohranjati pasmo in nadzirati vzrejo ter nenazadnje predstaviti našega psa v svetu. Tisti, ki imamo to možnost, smo veseli, da lahko društvu pomagamo po svojih močeh. Kraški ovčar je naša edina slovenska avtohtona pasma. Ne spreglejmo tega dragocenega bisera, je le eden izmed mnogih, pa vendar se lahko tudi z njim predstavimo svetu! Mogoče bomo počasi začeli ceniti tudi naše domače stvari in tisto, kar nam je podarila narava. Predolgo je bilo vse, kar je tuje, več vredno. Dajmo, spoštujmo in čuvajmo našo Slovenijo! Vsak njen košček je dragocen, zavedajmo se tega! Nekje med tisočermi koščki je tudi naš zvesti kuža, KRAŠKI OVČAR, spomnimo se kdaj tudi nanj. To si zasluži!

Tanja J.

sepultura

Zadnja postelja
postlana,
zadnja roža
posejana
zadnja pesem
je zapeta,
zadnja misel
izživeta

Tam med cvetjem
jočejo,
tam med ognjem
stočejo,
tam ob bratih
je tiho,
tam ob tebi
je mirno.
Stopava
na zadnjo pot
iščeva
nebesni svod.

Proti žarku
hodiva,
v temi
več ne blodiva.



Ne mine ura, dan
ne noč, med nami
vedno še navzoč, v
naših srcih ti živiš,
zato pot nas vodi
tja, kjer tihi dom ti
rože zdaj krasijo in
drobne lučke ti v
spomin gorijo.
Solza, žalost,
bolečina te zbudila ni, a ostala je
praznina, ki hudo boli.

V spomin

16. septembra bo minilo
peto leto žalosti,
odkar je za vedno odšel od nas
naš nepozabni mož,
ati, sin in brat.

JANEZ ANTONIN ml.

iz Krajnega Brda

Spomin nate bo večen, kakor je
večna zemlja, v kateri sedaj počivaš.

Hvala vsem, ki stojite ob
njegovem grobu, se ga spominjate
in mu prižigate svečke.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ko vedel bi, kako
boli, ker zapustil si
nas ti, zbogom nisi
rekel, niti roke nam
podal, a v naših
srcih boš ostal!
Ob boleči izgubi
moža in očija



Antona Gostiča mlajšega

se zahvalujemo vsem, ki so izkazali
sožalje in razumevanje, zlasti še
gospodu župniku Andreju Svetetu
za lep cerkveni obred, sodelavcem
in sindikatu Planike, Turističnemu
društvu Lukovica, Kulturnemu
društvu Janko Kersnik Lukovica,
obema govornikoma, sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem za
izrečena sožalja, darovano cvetje,
sveče in denarno pomoč.

Žena Fani s Špelo in Sebastjanom

*Kako je prazen dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več smeha tvojega, ne petja,
le trud in delo tvojih rok,
za vedno nam ostaja.*

Zahvala



V 70. letu starosti
nas je po težki
bolezni zapusti
dragi mož,
ata in stari ata

Anton Kropivšek

Špintov ata iz Podmilja 2

Iskreno se zahvalujemo vsem
sorodnikom, sosedom, sodelavcem,
prijateljem in znancem za izrečena
sožalja, cvetje, sveče, svete maše,
tolažilne besede in številno
spremstvo na njegovi zadnji poti.
Zahvala Cirilu Smrkolju za lep
govor, pevcem s Trojan, g. župniku
J. Vrtovšku, za lepo opravljen
pogrebni obred, zdravniški oskrbi
g. Babič in sestri Irmí.
Vsem še enkrat hvala.

Vsi njegovi

TONETU GOSTIČU V SPOMIN

Rodil se je 1953. leta v Krtini, a je
kmalu prišel živeti k starim staršem v
Lukovico. Tu je z manjšo prekinitvijo
preživel vse življenje. Izšolal se je za
usnjarskega tehnik in se zaposlil v
Heliosu, nato v trgovini Usnjarskega
podjetja Vrhnika. Zadnjih dvajset let
pa je bil zaposlen v Planikinem
obratu Mojca v Lukovici. V kulturno
društvo Janko Kersnik se je vključil s
petnajstimi leti in vse do sedaj poma-
gal kot organizator in igralec, da je
kulturna podoba Lukovice izgledala
polnejša. Nekaj let je tudi prepeval v
zboru. Zadnjih šest let je bil predsed-
nik društva. Njegovi soigralci pravijo,
da je bil včasih svojeglav in trmast,
vedno pa tudi prijeten družabnik, pa
naj so bile to vaje, družabna srečanja,
nastopi ali pa kar tako srečanja v
dvoje. Jezile so ga neumnosti in
prazno blebetanje, vesel pa je bil
vsakega pametnega predloga ali do-
bre šale. Mnogi smo mislili, da ga
poznamo, pa smo se motili. Prijetni
pogovori o drugih, pa o društvu,
načrti in šale, do tu nas je pustil blizu,
kadar pa je beseda nanesla na ose-
bne težave, pa je zamahnil z roko, češ
saj ni nič, vsaj tako je pustil, da smo
verjeli. Bil je tako dober igralec, da
nas je v tem vse prepričal. Težko nam
je, ker se mu nismo znali približati.
Težko, ker nam ni dovolil, da bi mu
pomagali v njegovih stiskah. Ni nas
malo, ki bi mu radi ponudili roko v
pomoč. Verjeli smo v njegovo trd-
nost in moč in njegova igra nas je vse
prepričala, da nas ne potrebuje pri
svojih težavah. Sprejemali smo njego-
vo besedo, smisel za humor in zdaj
moramo sprejeti še vprašanja, ki nam
jih je postavil s svojim odhodom.
Smo res tako samozadostni, da ne
čutimo težav človeka ob sebi? Smo
res tako slepi v srcih, da ne vidimo
sočloveka, ki se zviija v primežu živ-
ljenja? Kaj res vemo tako malo o živ-
ljenju, da predstavi, ki jo gledamo, ne
znamo zaslutiti konca? Kako naj upo-
rabimo svoje oči in ušesa? Kaj naj
storimo, da bodo naša srca spet vide-
la? Na odru njegovega življenja je
odigral zadnji prizor. Zagrnila se je
zavesa, mi pa ne bomo dvignili rok v
zadnji aplavz, ker nismo zmožni ra-
zumeti, ker morda še dolgo ne bomo
razumeli. Tihi in boječji glasovi v nas
pa bodo še dolgo prosili: oprostí
Tone in hvala za vse.

V.G.

OBVESTILO

Javno komunalno podjetje Prodnik bo opravilo odvoz kosovnih odpadkov v jesenskem obdobju, ki bo v občini Lukovica dne 27., 28. in 29. 9. 1999.

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza od 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaže škropiv, olj in barv, lakov in podobno, ki jih odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako tudi ne avtomobilskih delov in akumulatorjev. Poleg tega med kosovnimi odpadki ne bomo odstranjevali gradbenega materiala in vej odrezanega drevja, oziroma živih meja.

SDS

Spoštovani občani občine Lukovica, ob občinskem prazniku čestitamo vsem občankam in občanom in želimo prijetno praznovanje. Posebno pa želimo ostarelim, bolnim, pomoči potrebnim, obilo zdravja, mladim pa veliko uspeha pri učenju v novem šolskem letu.

KO SDS Prevoje
OO SDS Lukovica



ISCG
Kolodvorska 6,
1230 Domžale

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

AVTOŠOLA

TEČAJI ZA VOZNIŠKE IZPITE KATEGORIJ

- A** motorna kolesa
- B** osebna vozila
- F** traktorji in traktorski priključki

POSEBNE UGODNOSTI

- brezplačna literatura,
- organiziran tečaj prve pomoči in zdravniški pregled,
- brezobrestno kreditiranje vožnje,
- zagotovljena vožnja takoj po tečaju

Prijavite se lahko vsak delovni dan

od 6.00 - 14.00

ob ponedeljkih in sredah

od 6.00 - 16.00 ure

na ISCG Domžale, Kolodvorska 6

tel.: 711 082

GSM: 041/785-735

PRIČETEK TEČAJA v sredo, 8. septembra 1999

Občina Lukovica in Čebelarsko društvo Lukovica



vabita
na praznovanje

PRAZNIKA OBČINE LUKOVICA

PROGRAM:

Petek, 3. septembra 1999, ob 17. uri

v prostorih Občine Lukovica slavnostna seja
Občinskega sveta Občine Lukovica

Petek, 3. septembra 1999, ob 17. uri

v gasilskem domu v Šentvidu
ekipno prvenstvo krajevnih skupnosti Občine Lukovica v šahu

Petek, 3. septembra 1999, ob 19. uri

otvoritev Mačkove ceste v Lukovici

Sobota, 4. septembra 1999, ob 10. uri

maša na Golčaju

ki jo bo vodil nadškof dr. Franc Rode, z blagoslovom doslej obnovljene
cerkve, obenem pa bo predstavljen leseni kasetirani strop, ki se obnavlja

Sobota, 4. septembra 1999, ob 17. uri

na prireditvenem prostoru RCU Urbanija v Lukovici

PROSLAVA OB PRAZNIKU OBČINE LUKOVICA IN 80-LETNICI
ORGANIZIRANEGA ČEBELARSTVA

SODELUJEJO:

Godba Lukovica, Moški pevski zbor Janko Kersnik Lukovica

Slavnostni govorniki:

G. Anastazij Živko Burja, župan Občine Lukovica

predstavniki Čebelarskega društva Lukovica

predstavniki Čebelarske zveze Slovenije

Dramska skupina Janko Kersnik Lukovica

učenci OŠ Janka Kersnika Brdo, Vokalno instrumentalna skupina Navdih, Kamniški koledniki

Podelitev priznanj in odlikovanj ob 80-letnici organiziranega čebelarstva

VABLJENI !